

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 12 (3584) 2020 JUNE – BIRŽELIO 9 • LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS – LITHUANIAN BI-WEEKLY • www.tevzib.com • Nr. kaina – \$2

Kitokia vasara

Vasara jau čia pat – dar savaitė pavasariškai permainingų orų, ir būsime įžengę į 2020-ųjų vasarą. Jau žinome, kad ji bus kitokia. Ne dėl mažesnio ar didesnio saulėtų dienų skaičiaus, lietaus ar pranašaujamos kaitros. Daugiausia – dėl COVID-19 koronaviruso atneštų grėsmių ir suvaržymų. Ištuštėjusios sporto salės, geltona draudimo juosta aptvertos vaikų žaidimų aikštelės, neskamba abiturientų išleistuvių švenčių muzika, užrakintos stovyklavietės ir poilsiavietės parkuose – viskas atidėta neapibrėžtai ateičiai. Koks bus mūsų šios vasaros poilsis po ilgo priverstinio buvimo namuose? Kuo užpildysime laisvalaikį? Turbūt, daugelis pastebėjo, koks ramus mūsų dangus – beveik be lėktuvų skrydžių, tik tai visai nedžiuginantis ženklas. Kelionės buvo didelė ir svarbi mūsų vasaros poilsio dalis, kurią bent artimiausiu metu reikia pamiršti. Buvo galima tikėtis, kad bent namuose, Kanadoje, galėsime atradinėti dar nežinomus gamtos kampelius, neaplankytas vietas, tikėjomės, kad neaprėpiamos mūsų valstybės erdvės galėtų tapti tyrinėjimo, atradimų kelionėmis. Bet įspėjimas – neskubėkite planuoti tolimesnių ir artimesnių išvykų netgi namie, Kanadoje. Negerasis virusas šiaip jau atvirą mūsų valstybę padalijo ne fizinėmis, bet įvairiausių draudimų sienomis. Vienos provincijos pareiškė, kad lankytojai iš viso nebepageidaujami, kitos, jei ir įsileis keliautojus, sutiks su dideliais apribojimais, privalomu 14 d. karantinu. Taip mūsų vasaros poilsio galimybės traukiasi, mažėja, ir atrodo, kad saugiausia pasilikti netoli namų, kur aiškios taisyklės ir pasirinkimai. Atrodo, dar ne greitai pasitrauksime nuo *Facebook'o*, *Skype* ir kitų skaitmeninių ryšių ir bendravimo ekranų. Štai ir artėjančios Vilties ir Gedulo dienos tradiciniai renginiai persikelia į internetą. Lietuvoje ir galbūt kai kuriuose išeivijos lietuvių telkiniuose bus tik ekranuose skaitomi Lietuvos tremtinių, nužudytų politinių kalinių vardai – tautos atmintis stipresnė už patirtą prievartą, bandymus sunaikinti tautos kultūrą ir dvasią. Todėl istorijos bėgsme COVID-19 karantinas išliks tik kaip nedidelis nepatogumas, su kuriuo buvome priversti susitaikyti, išmokti gyventi su kai kuriais trūkumais ir suvaržymais, netgi pajuokauti ta tema. Atidėti vasaros malonumai – nedidelė kaina už sveiką gyvenimą.

SK

Sibiro tremtinių kapai

S.Paukščio ntr. iš TŽ archyvų

Atminties valandos “Ištark, išgirk, išsaugok” internete

2020 metų birželio 14-ąją – Gedulo ir vilties dieną – jau penktą kartą akcijoje „Ištark, išgirk, išsaugok“ šimtai tautiečių visame pasaulyje per parą laiko sieks įgarsinti kuo daugiau nuo Sibiro tremties ir kalinimų nukentėjusių žmonių vardų ir likimų. Akcijos organizatoriai šiemet kviečia prisijungti prie skaitymų virtualiai, todėl norint išsaugoti istoriją net

nerieks išeiti iš namų. Ištarkime vardą, išgirsime likimą, išsaugokime istoriją ir ryžtą žydėti kartu!

Jau paskelbta registracija dalyvauti birželio 14-15 dienomis vykstančioje akcijoje “Ištark, išgirk, išsaugok”. Kanados lietuvius kviečiame aktyviai registruotis ir dalyvauti. Sėkmingai registracijai reikės nurodyti *Skype* vartotojo vardą, todėl jei neturite *Skype* paskyros rekomenduojame ją susikurti prieš pradedant registraciją. Registruotis galima adresu <https://birzelio14.lt/>.

LR ambasados Kanadoje inf.

Tremties archyvai atviri visiems

Birželio 1 dieną Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras atveria viešąją prieigą <http://www.lietuviaisibire.lt/lt/represuotieji>, kurioje pateikiami duomenys apie 1940-1953 metais sovietų okupacinės valdžios represuotus (ištremtus, įkalintus, nužudytus) Lietuvos gyventojus. Šie duomenys pradėti rinkti 1988-aisiais susikūrus Sąjūdžio komisijai stalinizmo nusikaltimams tirti (pirmininkas Julius Juzeliūnas). Mečio Laurinkaus vadovaujama Komisijos narių grupė platino Lietuvoje Sąjūdžio anketas apie Lietuvos gyventojų trėmimus, lagerius, žudynes. Užpildytas anketas analizavo, sistemino, sudarė kartotekas. Iš viso apie Lietuvos gyventojų patirtas represijas,

ginkluotą ir pilietinį pasipriešinimą sovietų okupaciniam režimui surinkta daugiau kaip 150,000 autentiškų liudijimų – anketų, dokumentų, laiškų, trumpų ir didesnės apimties pasakojimų. Didžioji dalis šių liudijimų Komisiją pasiekė Atgimimo ir pirmaisiais Nepriklausomybės metais. Kartu su archyviniais dokumentais, įvairių autorių skelbta medžiaga šie liudijimai sudarė tęstinio leidinio *Lietuvos gyventojų genocidas I–V t.* pagrindą. Prieigoje pateikiama svarbiausia informacija apie represuotą asmenį: vardas, pavardė, gimimo metai, gyvenamoji vieta represijų metu, patirtos represijos pobūdis, metai, tremties ar kalinimo regionas SSRS, asmens likimas – grįžo, negrįžo, mirė represijos vietoje. Ieškoti norimos informacijos lankytojai galės pagal įvairius punktus. Bus galimybė šios prieigos duomenis tikslinti ar papildyti.

LGGRTC inf.

ŠIAME NUMERYJE

- **Kard. Sigitas Tamkevičius: apie viltį ir netikėtumus per karantiną – 2 psl.**
- **The Baltic States, Forward Together – 3 psl.**
 - **Mano tarnyba JAV aviacijoje 1951-1955 – 4 psl.**
 - **Įveikiamas ir milijonas – 5 psl.**
- **PLB nuotoliniame posėdyje – lietuvių bendruomenių vadovai – 7 psl.**

Kard. Sigitas Tamkevičius: apie viltį ir netikėtumus per karantiną

Kardinolas Sigitas Tamkevičius
Asmeninio archyvo nuotrauka

COVID-19 – didelė blogybė, tačiau pandemija skatina keisti mąstymą, nes tampa akivaizdu, kas gyvenime svarbiausia, o kokios vertybės yra tik menamos. Apie tai su kardinolu SIGITU TAMKEVIČIUMI – žmogumi, kuriam netrūko drąsos ginti savo įsitikinimus, kuris tvirtybės ieškojo tikėjime – kalbasi žurnalistas Mindaugas Jonušas

Išgyvename nepaprastus laikus. Kaip gyventi viltimi?

Iš tikrųjų dabartinis laikas daugumai žmonių yra labai sunkus. Vieniems sunkus ekonomiškai, kitiems – emociškai, tačiau daugelis žmonių sugebėjo prie karantino sąlygų prisitaikyti ir dėl to nedaro tragedijos. Man atrodo, kad lengviausiai viltį išlaiko žmonės, kurie

eina per gyvenimą su tikėjimu ir pasi-taikančias sunkenybes sudeda į Dievo rankas. Jei Dievas leis anksčiau iškeliauti į Tėvo namus, tikintis į amžinąjį gyvenimą žmogus dėl to nemato tragedijos. Tačiau mąstančiam, kad žmogus gyvena tik žemėje ir su mirtimi viskas pasibaigia, išlaikyti ramybę yra kur kas sunkiau.

Kuo dabar gyvena parapijų kunigai ir su kokiais sunkumais susiduria?

Į šį klausimą geriausiai galėtų atsakyti patys kunigai. Neabejotina, kad jiems buvo sunku, kai reikėdavo švęsti Mišias tuščioje bažnyčioje; nelengva ir dabar, kai dalyvių skaičius ribojamas. Veiklesni kunigai pradėjo transliuoti Mišių šventimą per internetą, ir daugeliu atvejų dalyvaujančiųjų skaičius dažnai būdavo didesnis nei įprastai. Tačiau švęsti Mišias yra svarbi tikinčiųjų bendruomenė, ir internetas jos negali sukurti.

Patarkite, kaip šiuo nelengvu laiku išsigrūninti vertybes?

Visi žmonės turi tam tikras vertybes. Daugeliui didelė vertybė yra daug pinigų, sėkminga karjera, galimybė pramogauti ar rūpesčių nekelianti sveikata. Visa tai yra gera, jei žmogus pinigų ar savo gero gyvenimo nepadaro tam tikru stabu, kuriam paaukvoja svarbesnės vertybės: sąžiningumą, solidarumą su bendrakeleiviais, pareigą tėvynei ir kt. Ši pagunda lieka stipri, kai žmogui viskas lengvai sekasi ir jis pradeda nemąstyti, nei kas jis yra, nei dėl ko gyvena žemėje. Tačiau sutikti sunkumai, ypač jei jie yra dideli, žmogų sustabdo.

Ši koronaviruso epidemija sustabdė mus visus. Tik ar visi pasinaudosime galimybe iš naujo perkainuoti savo vertybes, klausimas lieka atviras. Tikros vertybės mus daro labiau tikrais žmonėmis – tai pasiaukojama meilė, tiesumas, sąžiningumas ir tikėjimas, kad žmogus nėra atsitiktinai atsiradusi būtybė, bet esame į Tėvo namus keliaujantys Dievo vaikai.

Pokyčių vyksta ne tik pasaulyje, bet ir Bažnyčios gyvenime. Kaip šiais metais išgyvensime atleidų ir Sutvirtinimo sakramento, vestuvių metą?

Bažnytinės šventės, panašiai kaip ir Pirmoji Komunija, Sutvirtinimas ar santuoka, yra išskirtinės mūsų gyvenimo progos. Kur kas svarbiau, kaip mes išgyvensime kasdienes progas, tarp jų ir sekmadienio Mišių šventimą. Bažnyčios vadovai ieško dialogo su kompetentingais valdžios žmonėmis, nes siekia bendro gėrio, kad būtų užkirstas kelias plisti koronavirusui. Jie mano, kad Dievo nereikia gundyti, nes jis yra davęs žmogui protą, kaip jis turi elgtis. Turėkime vilties, kad, protingai elgdamiesi, greitai turėtus rūpesčius pamiršime.

Kaip pasikeitė Jūsų diena ir ką per karantiną atradote naujo?

Šis karantinas man asmeniškai yra tiesiog palaimingas metas. Atsirado daugiau laiko apsidairyti aplink save, daugiau paskaityti ir parašyti. Šiuo metu atradau gerą galimybę „pakeliauti“ po matytas ir nematytas kiekvienam tikinčiajam brangias vietas. Vieną dieną adoruojau Eucharistiją Nazareto šven-

tovėje, kitą dieną kalbu rožinį Lurde, trečią meldžiuosi Fatimoje ir t. t. Dažnai lankausi Dievo Gailestingumo šventovėje, Vilniuje. Internetas yra Dievo dovana, jei jį naudojame geram tikslui.

Kaip šiuo metu tapti dovana kitam?

Dovana kitiems mes turime būti ne tik per karantiną, saugodami save ir kitus. Būti dovana kitiems yra mūsų krikščioniškojo pašaukimo esmė. Jėzus mus yra pakvietęs gyventi meilėje, gebančioje save dovanoti kitiems. Jis parodė didžiausią pasiaukojančios meilės pavyzdį, paaukodamas už mus savo gyvybę.

Su daug kuo, ko dabar stokojame, buvome apsipratę, o dabar daug ko neliko. Kaip iš naujo kurti santykius su savo artimaisiais, draugais?

Mus saugantis karantinas tapo neišvengiama būtinybe, ir tai mus sleigia, tačiau jis leido geriau suvokti, kaip labai mes esame vieni kitiems reikalingi. Mes esame socialinės būtybės, kurioms reikia bendravimo ir atramos. Nemanau, kad karantinas tuos ryšius nutraukė; atvirkščiai, karantinas tik sustiprino suvokimą, kad nesame šioje žemėje vienišiai, bet ir patys mylime ir turime mus mylinčius žmones.

Ko palinkėtumėte karantino meto išvargintiems žmonėms?

Kai buvau nuteistas dešimčiai metų ir atskirtas nuo mylimų žmonių bei tėvynės, tuomet buvo tikras karantinas, kurio metu bandžiau stipriai laikytis Dievo rankos. Šito linkiu visiems, kurie jausite dabartinio karantino svorį.

Bernardinai.lt

Naujas paskyrimas

Birželio 1 d. Šventasis Tėvas Pranciškus paskyrė Telšių vyskupu vysk. Algirdą Jurevičių, pranešė Lietuvos vyskupų konferencija.

Algirdas Jurevičius gimė Vievėje 1972 m. kovo 24 d. Mokėsi Vievio vidurinėje mokykloje, tęsė studijas Vilniaus J. Tallat-Kelpšos aukštesniojoje muzikos mokykloje (dabar – Vilniaus Juozo Tallat-Kelpšos konservatorija). 1986-1991 m. vadovavo chorui bei dirbo vargonininku Vievio šv. Onos bažnyčioje; 1990-1991 m. dirbo tikybos mokytoju Vilniaus 44-ojoje (dabar – Senvagės) vidurinėje mokykloje. 1991-1996 m. studijavo Kauno kunigų seminarijoje bei Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos fakultete, kurį baigė su pagyrimu, įgydamas kvalifikacinį teologijos bakalauro laipsnį. Mokydamasis kunigų seminarijoje atliko vargonininko tarnystę, o popiežiui Jonui Pauliui II lankantis Kaune, 1993-ųjų rugsėjo 6-ąją vargonavo per Mišias Kauno Santakoje. 1996 m. gruodžio 26 d. įšventintas kunigu. 1996-1998 m. studijavo Vytauto Didžiojo universiteto Katalikų teologijos

Telšių vyskupas A. Jurevičius

fakulteto magistrantūroje, kurią baigęs įgijo katalikų teologijos licenciato-magistro kvalifikacinį laipsnį. 1997-1998 m. dirbo Kaišiadorių parapijos vikaru ir Kauno kunigų seminarijos ugdytoju. Nuo 1999 m. – asistentas Vytauto Didžiojo universiteto Bendrosios teologijos katedroje. 2000-2004 m. studijavo praktinę teologiją Frankfurte prie Maino (Vokietija) „Philosophisch-theologische Hochschule Sankt Georg“, kur įgijo praktinės teologijos mokslų daktaro laipsnį. 2001-2004 m. talkino lenkų sielovadoje (Polska

Misja Katolicka, Hanau) Fuldos vyskupijoje ir buvo atsakingas už lietuvių sielovadą Štutgarte (Rotenburgo-Štutgarto vyskupija). 2011 m. dirbo Lietuvos Mokslų akademijoje projekto mokslo ekspertu. 1998-2008 m. buvo Dievo tarno arkivyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacijos bylos notaru. 2017-2018 m. – postulorius pal. T. Matulionio kanonizacijos byloje. 2006 m. apdovanotas VDU medaliu. 2008 m. popiežius Benediktas XVI suteikė kun. A. Jurevičiui Jo Šventybės kapeliono (monsinjoro) titulą. 2015 m. apdovanotas medaliu *Exuli bene de Ecclesia merito*. 2017 m. – Kaišiadorių rajono savivaldybės kultūros premijos laureatas. Kelių knygų ir daugelio mokslinių bei publicistinių straipsnių autorius. 2018 m. liepos 2 d. popiežius Pranciškus mons. Algirdą Jurevičių paskyrė Kauno arkivyskupijos vyskupu augziliaru, suteikdamas jam Materianos vyskupo titulą. 2018 m. rugpjūčio 30 d. A. Jurevičius buvo išrinktas vyskupu, Lietuvos vyskupų konferencijoje atsakingu už Bažnyčios mokymo (doktrinos) klausimus. Nuo 2019 m. kovo 1 d. dirbo Kauno arkivyskupijos apaštalinio administratoriumi.

LVK inf.

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI
THE LIGHTS OF HOMELAND

**Adresas: 2185 Stavebank Rd., Mississauga,
ON L5C 1T3 Canada • Tel. 905 275-4672**

El.paštas: redakcija@tevzib.com • www.tevzib.com • f Tevikes ziburiai

Leidėjas: Kanados lietuvių katalikų kultūros draugija „Žiburiai“

METINĖ PRENUMERATA:

REGULIARI – \$85 (paprastu paštu), **\$135** (1 klasės paštu)

SKAITMENINIS TŽ el. paštu (PDF formate) – **\$85**

RĖMĖJO – \$105 (paprastu paštu), **\$155** (1 klasės paštu)

Į UŽJŪRIUS – \$185 (oro paštu), **\$105** (paprastu paštu, Kan. dol.)

JAV – \$105 reguliari, \$125 – rėmėjo, \$165 – 1 klasės paštu

JAV prenumeratoriai atsiskaito JAV doleriais.

Redaktorė – Sigina Katkauskaitė, techninė redaktorė – Akvilė Minkevičienė, administratorius – Tomas Trussow. Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Bendradarbių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Printed in Canada. ISSN 0040-4063. Return undeliverable Canadian addresses to Circulation Dept. at mailing address above.

We thank the Lithuanian Canadian Foundation for funding the publication of parish news and the American Lithuanian Foundation for its support.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada

Canada

The Baltic States, Forward Together

This month marks a special date for the Baltic States, the 30th anniversary of the Declaration on Unity and Co-operation between Estonia, Latvia and Lithuania. In 2018 The Baltic States celebrated one hundred years as independent states. Our birth coincided with major changes on the political map of the world. At the end of the First World War, the empires broke up and independent countries appeared, including Estonia, Latvia and Lithuania. The shining moment came on August 23rd, 1989 when two million Baltic people literally joined hands to create a 675 kilometre human chain from Cathedral Square in Vilnius past the Freedom Monument in Riga ending at the Hermann Tower in Tallinn. Fifty years earlier on that same day, the notorious Molotov-Ribbentrop Pact was signed between Nazi Germany and the Soviet Union setting the stage for the Second World War and the long post war division of Europe. Fifty years later it was the moment for the Baltic republics to regain their independence for the second time in the 20th century. All three countries regained their independence in the early 1990s and formed the Baltic Council to address their common pressing concerns; strengthening independence, returning their countries to the international arena and securing the withdrawal of Soviet/Russian troops from their sovereign territories, ending the long occupation. The current focus of our co-operation is on regional security, connectivity and environment.

The present COVID-19 pandemic has underlined the importance of digitalization as a tool to strengthen the functionality of affected societies and economies. On March 29th, 2004 the Baltic States joined NATO and on May 1st, 2004 joined the European Union. These two acts firmly demonstrated the Baltic States emergence as western oriented countries and valued participants in the EuroAtlantic security architecture. Both organizations embody the values and visions we have held dear since the beginning of the fight for our own statehood. Today, the United Kingdom, Canada and Germany lead NATO multinational battalions stationed in Estonia, Latvia and Lithuania, respectively. With this deployment to the Baltic region, our NATO allies, including Canada are helping countries like the Baltic States to deal with new threats and dangers aimed at the heart of western values such as the rule of law and democratic government. Centres of excellence on energy security in Vilnius,

strategic communication in Riga and cyber security in Tallinn offer their expertise and experience. All three countries achieved NATO's target spending of 2 percent of GDP on defence. NATO remains the foundation for our collective defence and the essential forum for security consultations and decisions among Allies in the Euro-Atlantic area. The European Union membership has brought a new quality of life and impressive economic growth. According to the World Bank, the Baltic States have become high-income economies with very high Human Development Indices. The Baltic States support the EU Neighbourhood Policy, the outreach program to engage eastern and southern European states still working towards deeper integration with the EU. The Baltic States support NATO's open door policy and enlargement of the European Union once the necessary criteria are met. It is a common interest to have stable, progressive and secure neighbours. The COVID-19 crisis has influenced Baltic co-operation at all levels. The Governments have agreed to work together in developing a response. The decision to open borders on May 15th, 2020 and create the first "travel bubble" within the EU was based on the similar epidemiological situation in all three countries. Opening "the Baltic Schengen" - re-establishing physical connections and traveling between three countries - was an important first step in returning to normal life in a co-ordinated and safe manner. Continued close co-operation and exchanges of information remains central in eliminating other restrictions, and helping to restore economic activity and free movement throughout the European Union. The past thirty years of Baltic co-operation created a shared commitment towards prosperity, safety and security for all its people. To be open, transparent and inclusive for all, confident in its own strong regional identity and focused on sustainable economic growth and development, while being fully aware of its ecological vulnerabilities. Our aim is to become a role model of ecological, economic, social and security standards and policies, with a vibrant civil society.

Toomas Lukk,
Ambassador of Estonia
Kārlis Eihenaums,
Ambassador of Latvia
Darius Skusevičius,
Ambassador of Lithuania

The Hill Times, 2020.V.26

Žinios iš Lietuvos

PARAMA KAIMYNAMS

Lietuvos ambasada Baltarusijoje, siekdama apsaugoti labiausiai pažeidžiamus lietuvių bendruomenių Baltarusijoje atstovus nuo COVID-19 protrūkio, lietuvių bendruomenėms Gervėčiuose ir Pelesoje perdavė būtiniausias asmens apsaugos priemonių (veido kaukių bei dezinfekcinio skysčio).

Būtinąsias asmens ap-

saugos priemones priėmė lietuvių bendruomenės Pelesoje pirmininkas ir mokyklos direktorius Jonas Matiulevičius ir Gervėčių šventovės klebonas kun. Elisas Markauskas.

Tai – Lietuvos ambasados Baltarusijoje sumanyto paramos projekto, vykdomo kartu su Baltarusijos katalikiška Caritas organizacija dalis.

MIESTŲ GIMINYSTES RYŠIAI STIPRĖJA

Gaisrą padangų perdirbimo įmonėje „Ekologistika“ Alytuje gesinusiems ugniagesiams bus skirtos premijos iš JAV surinktų pinigų. Alytaus miesto partnerio JAV – Ročesterio – susigiminiavusių miestų komiteto nariai surinko 12,000 JAV dolerių (beveik 11,000 eurų) padėti lietuviams, juos pervedė į Alytaus miesto savivaldybės paramos sąskaitą. Alytaus miesto savivaldybės taryba pritarė, kad Alytaus ir Ročesterio susigiminiavusių miestų komitetų narių surinktos lėšos būtų skiriamos gaisrą „Ekologistikoje“ gesinusių Alytaus priešgaisrinės

gelbėjimo tarnybos darbuotojų premijoms išmokėti. Visa surinkta suma bus paskirstyta 89 Alytaus priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos darbuotojams. Ugniagesiams skirtos premijos simboliškai įteiktos artėjant Tėvo dienai – birželio 5-ąją, o vėliau jos bus pervestos į asmenines ugniagesių sąskaitas. Gaisras Alytaus Pramonės mikrorajone esančioje padangų perdirbimo gamykloje „Ekologistika“ kilo pernai spalio 16-osios naktį, ugniagesiai su ugnimi ir jos padariniais kovojo ilgiau nei savaite.

RABINŲ SUVAŽIAVIME LIETUVOS AMBASADORIUS

Gegužės 19 dieną Lietuvos ambasadorius Prancūzijoje Nerijus Aleksiejūnas specialiojo svečio teisėmis dalyvavo kasmetiniame Prancūzijos rabinų suvažiavime, šiemet vykstančiame nuotoliniu būdu.

Ambasadorius aukščiausiems žydų religiniams vadovams iš visos Prancūzijos pristatė Vilniaus Gaono ir Lietuvos žydų istorijos metų programą ir vykdomus renginius šiemet metams paminėti. Vilniaus Gaonas yra Lietuvos žydų istorijos simbolis, kurio dėka Vilnius tapo Šiaurės Jeruzale – pasaulinio garso judaizmo ir žydų kultūros puoselėjimo centru. Ambasadorius savo kreipimesi į

Prancūzijos rabinus taip pat pristatė šia proga planuojamus renginius Prancūzijoje, visų pirma – „Litvakų dienas“ Paryžiuje, Prancūzijoje gyvenusių ir kūrusių litvakų Žako Lipšico ir Arbito Blato kūrybos parodą, vienos žymiausių Lietuvos pianisčių – Mūzos Rubackytės koncertą.

Kasmet gegužę Paryžiuje šaukiamam Prancūzijos rabinų suvažiavimui pirmininkavęs Prancūzijos didysis rabinas Haimas Korsia dėkojo už Lietuvos pastangas, puoselėjant Vilniaus Gaono palikimą bei išreiškė tvirtą pasirengimą toliau bendradarbiauti Lietuvos žydų istorijos klausimais.

KNYGOS LIETUVIŲ IŠEIVIJOS VAIKAMS

Prieš dvejus metus, švenčiant Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį, gimė iniciatyva „Šimtmečio dovana pasauliui“. Ją įgyvendinant, užsienio lietuvių mokyklėlėms visame pasaulyje buvo išsiųsta lietuviškų knygų vaikams ir paaugliams. Šiemet – jau trečią kartą – beveik 2,000 lietuviškų knygų vėl iškeliauja į įvairiausias pasaulio šalis.

Per dvejus metus knygos pasiekė net 78 lituanistines mokyklėles visame pasaulyje – nuo Europos iki Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Pietų Afrikos Respublikos ir kitų valstybių. 14-oje šalių gautas knygas perskaitė dau-

giau kaip 4,600 vaikų.

Šiemet knygos pasieks dar 43 mokyklėles 24-iose užsienio šalyse ir jose besimokančius daugiau nei 2,200 vaikų. Šįkart lietuviškos spaudos leidiniai pasieks ir Braziliją, Argentiną, Urugvajų, Australiją, Japoniją. Atrenkant knygeles, kasmet kruopščiai talkina Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Vaikų ir jaunimo literatūros skyriaus specialistai, stengdamiesi pasiūlyti tas knygas, kurios sudomintų vaikus, paskatintų dar intensyviau domėtis lietuvių kalba, puoselėti mūsų šalies kultūrą ir tautinę tapatybę.

Pagal Lietuvos spaudą parengė Sigina Katkauskaitė

Gediminas Kurpis pagal išsilavinimą ir turėtą specialybę – inžinierius, tačiau pagal savo pomėgius – tikras humanitaras. Daug skaito, domisi literatūra ir istorija, be kitų kalbų, puikiai kalba ir rašo lietuviškai, ne vienerius metus savanoriškai talkininkavo *Tėviškės žiburių* redakcijoje, skaitydamas korektūras. Skaitytojai įsiminė G.Kurpio kelionių apybraižas, pilnas įdomių faktų ir netikėtų įspūdžių, naujų knygų apžvalgas ar kitus rašinius. Šįkart Gediminas Kurpis dalijasi savo nelabai ilgo karinio gyvenimo patirtimi ir prisiminimais

Mano tarnyba JAV aviacijoje 1951-1955

Gediminas KURPIS

(Tęsinys iš TŽ nr. 11)

Bet tai išėjo mums į naudą: pirmininkas po gerai nusisėkusios medžioklės švelniau mus kamantinėjo. 1954 m. padžioje gavau pakėlimą į seržantus (Staff Sergeant) ir ketvirtą juostelę ant rankovės. Šis pakėlimas suteikė ir eilę naujų privilegijų, ne tik algos padidėjimą. Kadangi dar tada nebuvo pasirašyta taikos sutartis su Vokietija, gavau „Vokietijos okupacijos“ medalį, o už trejų metų tarnybą be pražangų gavau „Gero elgesio“ medalį. Pirmąjį dar turiu, o pastarąjį jau po vedybų žmona kažkada paslėpė, nes aš per dažnai jį užsisėgdavau, kai mane pakritikuodavo už ką nors. Trečią medalį, Tėvynės gynybos (National Defense), įsteigtą 1953 metais visiems tarnaujantiems karinio konflikto (taigi ir Korėjos karo) metu, gavau vėliau. Artėjo metas (1954 spalio 17 d.) mano grįžimui į JAV po trijų metų tarnybos Vokietijoje. Gavau paskyrimą į Fort Meade, MD, armijos bazę. Netrukus gavau laišką iš vieno pažįstamo, kuris iš kito aviacijos dalinio buvo taip pat paskirtas į Fort Meade ir turėjo nemažai vargo surasti tą „Army Security Center“ (ASC), nes bazėje centras nebuvo registruotas. Laiške buvo instrukcijos, kaip jį surasti. Atėjus laikui iškelti, atsisveikinau visus draugus ir pažįstamus ir iš Miuncheno traukiniu pasiekiau Frankfurtą, kur man leido pasirinkti, ar noriu kareivinėse, ar viešbutyje laukti savo skrydžio į JAV. Pasirinkau viešbutį, nes norėjau pasivaikščioti po miestą. Neilgai trukus, gavau žinutę prisistatyti skrydžiui į Frankfurto karinį oro uostą. Skridau kariniu lėktuvu į Westover (MA) oro bazę su sustojimais Paryžiuje ir Azorų salos oro uostuose. Iš ten autobusais namo į Brocktoną, MA, trumpoms trijų dienų atostogoms.

Army Security Center (ASC)

Po tų „atostogų“ pirmiausiai turėjau važiuoti į Fort Myer, VA, nes ten buvo mano dalinio (*Special Activities Wing*) štabas ir raštinė. Šis dalinys buvo gana įdomus, nes tvarkė pakaitus, siunčiamus į kariuomenės orkestrus, garbės sargybas, diplomatinės įstaigas užjūriuose, žvalgybos įstaigas. Sutvarkęs dokumentus, važiauvau į Fort Meade, MD, kur buvo mano darbovietė ir gyvenvietė. Prie vartų tikrai niekas nežinojo apie ASC, todėl sėdau į taksi ir nurodžiau vežti mane į McArthur ir Earnie Pyle gatvių sankryžą. Sustojom. Iš trijų pusių plynas laukas, ketvirtoji tankus miškelis. Vairuotojas klausia, ar tikrai noriu čia išlipti? Pasitikėjau draugo patarimu ir išlipau. Paėjęs miškeliu, pamačiau eilę barakų, ir tai buvo ASC. Pasirodo, kad tai bendras armijos ir aviacijos projektas, pagal kurį armija aprūpina inventarium, o personalas sudarytas iš abiejų – dauguma rusakalbiai arba sovietų sistemos analitikai. Armijos pusėje buvo nemažai universitetus baigusių šauktinių, kurie studijuodami nedalyvavo karininkų paruošimo kurse. Valgyti eidavome į ligoninės valgyklą, nes ten geresnis maistas, negu paprastoje armijos valgykloje. Vedę seržantai ir karininkai gyvena butuose su šeimomis, o mes, viengungiai, gyvenome barake, kurį patys valydavome ir patys klodavome lovas, o penktadieniais

Gediminas Kurpis

turėdavome švaros inspekcijas (armijos būtinybė!). Man valyti nereikėjo (seržanto privilegija), bet būdavau atsakingas už švarą, kaip barako vyresnysis.

Mūsų užsiėmimai būdavo daugiausiai įvairios diskusijos, studijos, kalbos tobulinimas, savaitinė mankšta (dažniausiai tinklinio aikštelėje). Dažnai tekdavo *džypu* gabenti slaptus dokumentus į ar iš Pentagono, nes juos siųsti paštu buvo uždrausta. Ta proga pasilikdavome ten valgyti pietų ir paspoksoti į ten valgančias gražuoles, generolų bei pulkininkų sekretores. Porą dienų paskyriau Johns Hopkins universitete atliekamam SAT (Scholastic Aptitude Test) testui, kurio rezultatų įstojant reikalauja visi JAV universitetai.

Vienas iš mano naujų bendradarbių buvo aviacijos seržantas, senųjų emigrantų kartos lietuvis, kuris atitarnavęs metus Korėjoje, buvo nusiųstas į JAV kariuomenės rusų kalbos kursus. Ant savo stalo jis turėjo portretą vieno iš savo dėstytojų, buvusio Lietuvos kariuomenės vado su pilna generolo uniforma ir asmeniškų įrašų. Sunkoka jam buvo kalbėti ir rusiškai, ir lietuviškai, tai aš stengiausi jam padėti. Kitas bendradarbis buvo lenkų kilmės, baigęs rusų kalbos kursus, kalbėjo gerai lenkiškai ir rusiškai. Kadangi aš suprasdavau lenkiškai, bet kalbėti nemokėjau, mes susitarėme, kad jis man kalbės lenkiškai, o aš jam – rusiškai. Galvojau, kad taip aš gal išmoksiu geriau lenkiškai. Kai mes taip kalbėdavom važiuodami autobusu, bendrakeleiviai atsisukdavo ir keistai į mus pažiūrėdavo, bet klausti, kokia čia ta keista kalba, nedrįsdavo.

Laisvalaikiu ir savaitgaliais nepasilikdavau bazėje. Washington (DC) miestas buvo gana arti, ten nakčiai galėdavau apsistoti YMCA už 1 dolerį, o šeštadienį ir sekmadienį praleisdavau, lankydamas Smithsonian muziejų (truko tris savaitgalius), įvairias meno galeri-

jas, Kongreso biblioteką, valdžios pastatus, prezidentų Washingtono, Lincolno, Jeffersono paminklus, gen. Tado Kosciuškos paminklą gen. (Marie-Joseph Paul Yves Roch Gilbert du Motier) Marquis de Lafayette aikštėje. Nuvažiuodavom ir į Baltimorę pasilinksinti. Kalbant apie linksmybes... Sykį susitarėm ten vykti uniformuoti dviem automobiliais. Pirmu išvažiavo vienas buvęs raudonarmietis (seniai pabėgęs į Vakarų, dabar tarnavo JAV aviacijoje), kuris susijaudinęs užmiršdavo kalbėti angliškai. Antruoju truputį vėliau išvažiavome mes kiti. Pakeliui pamatėm, kad pirmąjį automobilį sustabdė policininkas. Mums privažiavus, šis priėjo prie mūsų automobilio: „Ačiū Dievui, kad jūs atsiradot, aš su juo negaliu susikalbėti“. Bet vietoj padėjus policininkui, mūsų vairuotojas išlipęs pradėjo šaukti rusiškai „Ei, Pavliuša, ką tu pridirbai, kad tave nori areštuoti“. Policininkas stovėjo kurį laiką apstulbęs, bet vėliau mes jo atsiprašėm ir paaiškinom, kad mes mėgstam kartais pajuokauti.

Artėjo mano keturių metų sutarties pabaiga. Nu-siuntė vėl į Fort Myer tvarkyti dokumentų, patikrinti sveikatą ir pasiimti garbingą atleidimą iš JAV aviacijos tarnybos. Gavau algos likučius už nepanau-dotas atostogas, \$300 premiją už tarnybą užjūryje, pasiūlymą vėl pasirašyti keturiems metams sutartį už \$3,000 premiją. Tais laikais tai buvo dideli pinigai,

Po tarnybos valandų būta ir įdomių išvykų

bet aš jau seniai svajoju apie studijas universitete, laisvą pasirinkimą, kur gyventi ir kur bei ką dirbti. Praleisti visą gyvenimą kariuomenėje manęs neviliojo. Paskutinę tarnybos dieną, 1955 m. balandžio 5, mano tiesioginis viršininkas, aviacijos majoras, man skyrė armijos lengvąjį automobilį, leido pasirinkti vairuotoją visai dienai, kol mano traukinys iš Washington pajudės į Bostoną. Pasirinkau gerą draugą, su kuriuo pavažinėjom Potomac upės pakrantėmis, pasigėrėjom tik ką pražydėjusiomis vyšniomis, pavalgėme gerame restorane ir 3 val. po pietų tariau paskutinį sudie JAV aviacijos tarnybai.

(Pabaiga)

Istoriniai faktai neatšaukiami

Pasiūlymą Rusijos parlamente atšaukti prieš tris dešimtmečius priimtą Ribentropo-Molotovo pakto pasmerkimą Lietuvos užsienio reikalų ministeris Linas Linkevičius vadina bandymu klastoti istoriją. L.Linkevičius sako šį klausimą aptaręs neseniai vykusiamе Baltijos valstybių ir Lenkijos diplomatijos vadovų susitikime. Anot L.Linkevičiaus, su Latvijos, Estijos ir Lenkijos kolegomis sutarta „atidžiai stebėti situaciją“ dėl bandymų iškraipyti istorinius faktus.

1989-aisiais Sovietų Sąjungos liaudies deputatų suvažiavimas priėmė nutarimą dėl Ribentropo-Molotovo akto „politinio ir teisinio įvertinimo“, kuriuo deputatai pasmerkė šį dokumentą ir pripažino negaliojančiu. Dūmos deputatas, partijos „Tėvynė“ pirmininkas Aleksejus Žuravliovas gegužės pabaigoje registravo siūlymą atšaukti šį politinį sprendimą. Politikas tvirtina, kad tai „neatitinka istorinio teisingumo principų“ ir buvo priimtas „tais metais augusio politinio nestabilumo, kurį lydėjo išorinių jėgų spaudimas, sąlygomis“. 1939 metų rugpjūčio 23 dieną Vokietijos ir Sovietų Sąjungos užsienio reikalų ministrai pasirašė nep-

uolimo sutartį – vadinamąjį Molotovo-Ribentropo paklą – ir slaptuosius protokolus. Pagal juos, sovietai ir naciai Antrojo pasaulinio karo išvakarėse pasidalijo Baltijos valstybes ir Lenkiją į įtakos sferas. Netrukus po pakto pasirašymo prasidėjo Antrasis pasaulinis karas, jo metu Lietuva ir Lenkija buvo okupuotos. Pastaruoju metu Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas ne kartą yra pareiškęs, kad Lenkija yra atsakinga už kilusį Antrąjį pasaulinį karą, teisino Molotovo-Ribentropo paklą, teigdamas, jog Rusija neturėjo kitos išeities, kaip tik jį pasirašyti.

Inf.

Iveikiamas ir milijonas

Elona VAIŠNIENĖ

Pernai Amerikos lietuvius nustebino žinia, kad sėkmingai 50 metų Neringos vasaros stovyklas organizavusios Putnamo seselės stovyklą parduoda. Tapo ramiau sužinojus, jog stovyklavietę ryžosi pirkti Neringą administruojanti lietuvių korporacija. Bet išgirdus, kad tai kainuos milijoną ir jį reikės suaukoti per trejus metus, na... visi susirūpino

Truputis ne visiems žinomos Neringos praeities

1969 metais Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vargdienių vienuolija (Putnamo seselės) Vermonto miškingoje valstijoje pirkė stovyklavietę, nes vienuolyno sodyboje Connecticut nebetilpo ten stovyklauti norinčios lietuvaitsės. Seselės dar 1943 metais pradėjo pas save vasarai priimti būrelį lietuvių kilmės mergaičių, kad daugiau sužinotų apie savo šaknis. Viskas pasikeitė, kai iš pabėgėlių stovyklų po karo į Ameriką atvyko 30,000 lietuvių. Jie darbus gavo fabrikuose ir siuvyklose, skurdžiai gyveno. Tėvai norėjo vasarą bent dukras kelioms savaitėms išsiųsti į seselių erdvią sodybą – pabūti gamtoje ir lietuviškoje aplinkoje.

Seselių stovykla (*Camp Immaculata*) išaugo iki 150 stovyklautojų. Dainų mokė Jurgis Petkaitis ir Nijolė Stadalnikaitė-Ulėnienė. Kun. Stasys Yla su mergaitėmis kalbėjo tikėjimo ir brendimo temomis. Lietuvių literatūros mokė Bernardas Brazdžionis ir Alina Skrupskelienė. Tautinių šokių – Kotryna Marijošienė. Stovykla leido gausiai iliustruotą laikraštėlį *Kibirkštėlės*. Tuo metu seselės turėjo spaustuovę, kur buvo spausdinamas ir Bernardo Brazdžionio įkurtas bei kurį laiką redaguotas žurnalas vaikams *Eglutė*. *Kibirkštėlės* galėjo naudotis *Eglutės* iliustracijomis.

Vermonte pirkdamos stovyklavietę seselės jau turėjo 26 metų stovyklą mergaitėms ruošimo patirtį. Bet tėvams prašant, jos ryžosi įsteigti ir stovyklą berniukams. Mūsų sūnus sako, kad jį gyvenimui geriausiai paruošė daugelio metų stovyklavimas Neringoje, kur stovyklautojai įgudo susitvarkyti su neįmanomiausiais uždaviniais, pvz., per kelias valandas „namelis“ iš nieko galėjo sukurti vaidinimą, kostiumus, dekoracijas ir išmokyti vaidmenis. O jei kas nepavykdavo – kartu su visais pasijuokti.

Metai bėgo, Neringa augo. Mergaičių ir berniukų stovyklos buvo sujungtos į bendrą stovyklą. Atsirado lietuviško paveldo stovykla anglų kalba, atskiros stovyklos kalbančioms lietuviškai ir kalbančioms angliškai lietuvių kilmės šeimoms, meno savaitė suaugusiems. Buvo ir visokių „ilgų savaitgalių“ – grybavimo, tautodailės, žiemos šventės, susitelkimo (moterims), stovyklos tvarkymo, kulinarijos, buvusių vadovų – Retro.

Po 1990 metų į JAV iš Lietuvos užtelėjo trečioji lietuvių banga. Po kelerių metų ir šie tėvai panorė savo vaikus ir paauglius vasarą siųsti pastovyklauti Neringoje. Per pastaruosius porą metų lietuviškai kalbančių bendroji stovykla užsipildydavo per kelias dienas ir vis

ilgėdavo nusiminusių bei laukiančiųjų sąrašas.

Per pusę šimto metų Neringa augo, keitėsi, stovyklavietė gražėjo, o stovyklose dirbusios seselės viena po kitos išėjo amžinojo poilsio į vienuolijos kapinaites. Pajėgumui silpstant seselės svarstė, kaip lietuvišką jaunimą ir toliau burti miškų apsuptyje lietuviškoje Neringoje Vermonte, sudaryti jam progą užmegzti draugystes, padėti įsisavinti tikėjimo pagrindus ir praturtinti lietuviškos kultūros žiniomis.

Stovyklos administravimą seselės 1996 metais patikėjo pasauliečiams. 2015 m. buvo inkorporuota narių organizacija *Camp Neringa, Inc.*, kurios nariai (nario mokestis – \$20) išrenka tarybą. Taryba prižiūri, kad

Danos Grajauskaitės gyvenimas neatskiriamas nuo Neringos

Neringa veikė pagal seselių misiją, pagrįstą katalikų tikėjimu ir Lietuvos meile, Neringos stovyklavimo principais ir patyrimu. 2019 metais žengtas paskutinis žingsnis: inkorporuotai Neringai parduodama stovyklavietė už \$1 mln. (miestelis ir finansinė amerikiečių bendrovė stovyklavietę įkainojo \$1.5 mln., tad parduodama su žymia nuolaida).

Ką seselės veiks su tiek pinigų? Tas milijonas sugrįš lietuviams ir Amerikoje, ir Lietuvoje: seselės ir toliau dirbūsios Amerikoje – lietuvių didžiausioje parapijoje Lemont, IL, išlaikys vienuolijos sodybą Putname, CT, kur lietuviai kasmet suvažiuoja pabendrauti, pasimelsti, paprekiuoti, pasidžiaugti choreografo iš Lietuvos sukurta puikia Neringos stovyklautojų tautinių šokių programa. Sovietmečiu ir po 1990 m. Putnamo seselės,

remiamos lietuvių visuomenės, palaikė savo vienuolijos darbus Lietuvoje. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę padėjo atstatyti sugriautus ir apleistus vienuolijos pastatus ir rūpinosi naujų pastatų statyba. Sudarė sąlygas jaunoms seselėms ir jauniems kunigams Amerikoje katalikiškuose universitetuose gilinti teologijos ir socialinių mokslų žinias, kad galėtų jas pritaikyti Lietuvoje. Išlaidų yra ir paprastųjų, pvz., pastoviai reikia skalbyklų Vilniaus benamių atnešties rūbams skalbti ir sumokėti už elektrą tuos skalbinius džiovinant. Dirbant su vienišomis motinomis ir jų vaikučiais reikia pirkti maisto užkandėlėms. Neturtingoms gabioms kaimo mergaitėms reikia gyvenamojo būsto, kad galėtų Vilniaus universitete studijuoti.

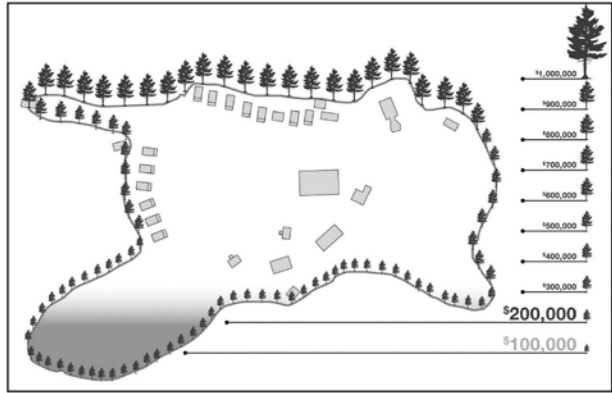
Retro savaitgalis

Vyta Čuplinsko ntrs.

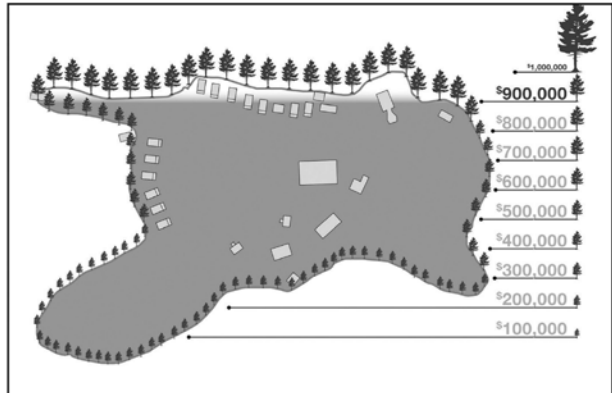
Mano paskutinė teta užgeso seselių slaugos namuose Marijampolėje, neatsidžiaugdama rūpestinga jų globa.

Drašuoliai neringiečiai (stovyklaudami išmokę, kad nėra nieko neįmanomo) ryžosi surinkti milijoną, kad Neringa gyvuotų iki 100 metų. Neringa100 lėšų telkimui vadovauja Dana Grajauskaitė, buvusi stovyklautoja, studijuodama – vadovė, nuo 1996 iki 2003 m. – pirmoji pasaulietė Neringos vedėja. Vėliau, dirbdama Kanadoje, JAV ar Lietuvoje (priklausė dabar arkivyskupo, tada diakono Gintaro Grušo vadovaujama komandai, kuri padėjo Lietuvai ruošti popiežiaus Jono Pauliaus II apsilankymui), ji palaikė ryšį su Neringa ir daug prisidėjo, Neringą pertvarkant į korporaciją *Camp Neringa, Inc.*, buvo jos tarybos narė.

Lėšų telkimo vokus buvo paskelbtas 2019 metų birželio mėnesį, švenčiant Neringos 50 metų sukaktuves. Mane prajuokino pieštas Neringos stovyklos

2019 m. birželio mėn.

2020 m. balandžio mėn.

ploto žemėlapis, kuriame buvo planuojama rodyti, kiek stovyklos ploto jau nupirkta. Kai šį balandžio mėnesį pasidomėjau, kiek gi to ploto jau nupirkta, netikėjau savo akimis. Pasižiūrėkite patys.

Aukojo stovyklos vadovai (net keli stovyklautojai), stovyklautojų tėvai ir seneliai, buvę stovyklautojai, *Camp Immaculata* stovyklautojos. Aukojo lietuviai, kurie tiki stovyklą svarba lietuviškai visuomenei. Aukojo fondai. Yra aukotojų, kurie nieko bendra su Neringa neturi, bet žino, kokia svarbi Neringa jų bičiuliams. Iki 2020 m. gegužės aukojo žmonės net iš 28 valstijų, Kanados ir Lietuvos. Visas sąrašas – svetainėje: <https://www.neringa100.org/who-is-giving> (gal rasite pažįstamų, o taip pat ir save).

Džiaugdamasi vajas sėkmingumu pagalvojau apie tuos neringiečius, kurie nežino apie Neringa100, o tikrai norėtų dalyvauti šio istorinio uždavinio įgyvendinime. Jei galite, skubėkite jiems dar laiku apie tai pranešti: membership@Neringa.org arba tel. 978-582-5592.

(TŽ pastaba: Dėkojame “Draugo” redakcijai ir autorei už rašinį ir ntrs.)

Grybų savaitgalio derlius. Su įvairiais grybais supažindina dr. Rytas Vilgalys (Duke University, Vilgalys Mycology Laboratory vedėjas)

KIPRAS

Kipro sostinėje - lietuvių pasodinti medžiai

Nurimus koronaviruso pandemijai Kipre, lietuviai Nikosijoje pasodino trisdešimt įvairių medžių, taip pažymėdami Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 30 metų. Koronaviruso pandemija sutrukdė Kipro lietuviams paminėti Lietuvos nepriklausomybės

atkūrimo trisdešimtmetį kovo mėnesį, bet gegužės pabaigoje Nikosijoje, šalia gynybinės miesto sienos, Kipro lietuviai pasodino trisdešimt įvairių medžių. Kepinant karštai Viduržemio jūros saulei, daugiau nei dvidešimt Kipro lietuvių kartu su Nikosijos savivaldybės darbuotojais pasodino jaunų kiparisų, kiprietiškę liepų, figmedžių. Kipre galioja karantino apribojimai, negalima būriuotis daugiau nei dešimčiai žmonių, privalu laikytis dviejų metrų atstumo. Todėl lietuviai stengėsi laikytis taisyklių, dalis dėvėjo apsaugines kaukes. „Kviečiame visus lietuvius, kurie lankysis Nikosijoje, rasti šią vietą su medžiais Lietuvai, nusifotografuoti ir siųsti nuotraukas į mūsų puslapį socialiniuose tinkluose“, – sakė Kipro lietuvių bendruomenės pirmininkė Dalia Valančiūtė. Vieta pažymėta specialia lentele, kurioje užrašyta, jog šiuos medžius pasodino lietuvių bendruomenė, minėdama Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo sukaktį bei prisidėdama prie bandymų Nikosiją paversti žalesniu miestu. Neoficialiais duomenimis Kipre nuolat gyvena apie 850 lietuvių

Lryto.lt inf. ir ntrs.

Atminimo lenta lietuvių pasodintame sode

Kipro lietuviai Nikosijos parke sodina medžius Lietuvos nepriklausomybės 30-mečio įamžinimui

Kipro lietuviai po medžių sodinimo talkos

PUNSKAS

Punskas - Lietuvos priešpilis

Remiantis garsaus diplomato, signataro Petro Klimo surinktais duomenimis, dar 19-to šimtmečio pabaigoje Seinų apskrityje, kuriai priklauso Punsko valsčius, lietuviškai šnekėjo apie 97% gyventojų. Ir šiandien Punskas, kuriame gyvena kiek daugiau nei tūkstantis gyventojų, iš kurių 75% yra lietuviai, – svarbus Lenkijos lietuvių kultūros centras. Čia nuolat veikia vaikų darželis, pagrindinė mokykla, gimnazija ir licėjus, lietuvių parapija, biblioteka ir leidykla. Istorijos mokytojas, buvęs ilgametis Punsko lietuvių licėjaus direktorius Juozas Sigitas Paransevičius pasakoja, kad Punse yra bandoma suskaičiuoti, kiek belikę lietuvių. “Jei žmogus nebekalba lietuviškai, tai dažniausiai jis jau ir nebeskaito šia kalba, nebesidomi lietuvių literatūra. Būna, šeimoje žmonės nebekalba lietuviškai, bet visuomenėje šia kalba vis dar bendrauja. Kita vertus, kai tik šeimoje nustoja bendrauti, nutautėjimas vyksta labai greitai“, – mintimis dalijasi J. S. Paransevičius. Pedagogas pastebi, kad galbūt dėl to, jog ne geografinėje Lietuvos teritorijoje gyvenantys lietuviai patiria realią nutautėjimo grėsmę, jie itin aktyviai dalyvauja lietuviškoje kultūrinėje veikloje. Lietuvos tradicijas puoselėja visos kartos, taip pat ir jaunimas. “Pavyzdžiui, apsilankę Punsko Kovo 11-osios licėjuje išgirsite ne tik lietuviškai pamokų metu kalbančius mokinius ar švenčių metu dainuojamas lietuvių liaudies dainas, bet ir įdomų faktą apie tai, kaip šio licėjaus moksleiviai planuoja savo ateitį. Reikėtų pasidžiaugti, kad į užsienį studijuoti norintys išvykti mūsų abiturientai renkasi Lietuvą. Pamenu, prieš keletą metų viena licėjų baigusi moksleivė pasirinko išvykti į Didžiosios Britanijos aukštąją mokyklą, bet šiaip jau beveik pusė moksleivių lieka Lenkijoje, kita pusė išvyksta į Lietuvos aukštąsias mokyklas.” “Ir džiugu, ir truputį gaila, kad moksleiviai dažniausiai po studijų pasilieka Lietuvoje. Tad mūsų čia mažėja“, – pasakoja Punsko Kovo 11-osios licėjaus direktorius Alvydas Nevulis. Punsko krašto lietuviai sako, kad jų padėtis labai skiriasi nuo dabartinės išeivijos ar tų žmonių, kurie iš Lietuvos išvyko pokario metais. Etninėse Lietuvos žemėse gyvenantys tautiečiai nevadina savęs išeiviais. Anot Lenkijos lietuvių bendruomenės pirmininkės J. Malinauskaitės-Vektorienės, Punsko lietuviai – iridentai, nes dėl Lietuvos ir Lenkijos valstybių sienų pakeitimų buvo atskirti nuo tėvynės.

„Niekada nebuvau emigrantė ir nebuvau kailyje to žmogaus, kuris išvyko. Aš jau nuo vaikystės užaugau su mintimi, kad esu kitokia nei didžioji dalis mano aplinkos žmonių Lenkijoje. Aš esu lietuvė“, – savo istoriją pasakoja Lenkijos lietuvių bendruomenės pirmininkė. J. Malinauskaitės-Vektorienės teigimu, nors istoriškai susiklostė, kad Punsko lietuviai liko gyventi svetimose šalyje, tačiau lietuvių idėja visada išliko žmonių viduje ir ji perduodama iš kartos į kartą. Prabėgus šimtmečiui tėvynės ilgesys nebėra toks stiprus, kaip anuomet, tačiau Punsko krašte išlikęs stiprus ryšys su Lietuva. „Sausio 13-osios mitingai vyko ir mūsų krašte. Pamenu, buvau vaikas, kai sekėme tuos įvykius. Kai reikėdavo pagalbos, organizuodavome rinkliavas. Visada stengėmės palaikyti Lietuvą, lyg būtume priešpilis. Dažnai taip ir esame vadinami – Lietuvos priešpilis“, – kalba J. Malinauskaitė-Vektorienė.

Inf.

Punsko panorama iš padangės

KREDITO KOOPERATYVAS LTD

www.talka.ca 830 Main St. E, Hamilton, ON L8M 1L6
Tel. 905 544-7125 Fax 905 544-7126

SĄSKAITOS	PASKOLOS
Taupomoji sąskaita 0.10%	Asmeninės nuo 3.60%
Čekių sąskaita iki 0.10%	Nekiln. turto 1 metų 3.30%
	Nekiln. turto 5 metų 3.00%

INDĖLIAI	TFSA, RRSP ir RRIF
90 dienų indėliai 1.00%	Kintančios 0.50%
180 dienų indėliai 1.00%	1 m. term. indėliai 1.90%
1 m. term. indėliai 1.90%	2 m. term. indėliai 2.00%
2 m. term. indėliai 2.00%	3 m. term. indėliai 2.10%
3 m. term. indėliai 2.10%	4 m. term. indėliai 2.25%
4 m. term. indėliai 2.25%	5 m. term. indėliai 2.35%
5 m. term. indėliai 2.35%	

0% Sekite kasdieninę informaciją apie nuosimčius TALKOJE

AKTYVAI VIRŠ 160 MILIJONŲ DOLERIŲ

2019 metais nariams IŠMOKĖJOME

Papildomų palūkanų taupytojams **12%**
Išskaitant **TFSA, RRSP ir RRIF**

Nuolaidų skolininkams **6%**

Nemokami čekių sąskaitų apmokėjimai

Narių santaupos apdraustos DICO iki \$250,000.00 sumos draudimu

DARBO VALANDOS
Pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais - 9 v.r. - 5 v.p.p.
Trečiądieniais - 9 v.r. - 1 v.p.p.,
Penktadieniais - 9 v.r. - 7 v.v.
Šeštadieniais - 9 v.r. - 12 v.p.p.

PLB nuotoliniame posėdyje – lietuvių bendruomenių vadovai

Gegužės 23 d. surengtas pirmasis nuotolinis pasaulio lietuvių bendruomenių pirmininkų, jų atstovų ir Pasaulio lietuvių bendruomenės (PLB) valdybos susitikimas. Jo dalyviai aptarė, kokiais rūpesčiais užsienio lietuviai gyvena COVID-19 pandemijos metu, įvertino pasaulinės krizės poveikį lietuvių išeivijai ir dalijosi ateities vystymo(si) planais ir sumanymais.

Nuotoliniame susitikime dalyvavo užsienio lietuvių bendruomenių atstovai net iš 34 valstybių – Airijos, Argentinos, Australijos, Austrijos, Baltarusijos, Belgijos, Brazilijos, Estijos, Graikijos, Islandijos, Ispanijos, Italijos, JAV, JK, Kanados, Kipro, Kolumbijos, Latvijos, Lenkijos, Lietuvos, Liuksemburgo, Naujosios Zelandijos, Norvegijos, Nyderlandų, Prancūzijos, Šri Lankos, Švedijos, Šveicarijos, Taivano, Turkijos, Ukrainos, Urugvajaus, Vengrijos ir Vokietijos. Taip pat prisijungė Lietuvos prezidento patarėja Skirmantė Straigienė, Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento vadovas Marijus Gudynas, Europos komisijos atstovybės Lietuvoje vadovas Arnoldas Pranckevičius.

URM Užsienio lietuvių departamento vadovas Marijus Gudynas pasidžiaugė, kad pandemijos metu lietuvių telkiniai užsienyje ir Užsienio reikalų ministerija parodė ypatingą susitelkimą. „Dėl ypač glaudaus bendradarbiavimo Užsienio reikalų ministerijai pavyko sklandžiai ir profesionaliai organizuoti repatriacijos skrydžius iš pandemijos sukaustytų tolimų ir artimų pasaulio vietų. Įsitikinome, kad lietuviai pasaulyje yra pasirengę organizuoti tarpusavio pagalbą, o tai – pats tikriausias įrodymas, kad lietuvių diaspora gyva ir turi ateitį“, – teigė M. Gudynas.

Europos komisijos atstovybės Lietuvoje vadovas Arnoldas Pranckevičius apžvelgė Lietuvos padėtį COVID-19 pandemijos valdymo požiūriu, pristatė ateities scenarijus, vertindamas pandemiją kaip galimybę plėtoti žaliąją ir skaitmeninę ekonomiką, dalintis gerąja praktika, rūpintis investicijų pritraukimu, socialinės atskirties mažinimu, šalies švietimo ir mokslo įstaigų tinklo plėtra ir skvarba.

Pasak D. Henke, šiuo metu itin svarbu vienyti ateities darbams, pasitelkiant tiek išeivijos galimybes užsienyje, tiek valstybės valdymo pajėgas. Susitikime pabrėžta, kad dabar esminis iššūkis, su kuriuo susiduria tiek Lietuva, tiek lietuvių išeivija – pandemijos sukeltos krizės ir jos ekonominių pasekmių valdymas. Tačiau taip pat aktualios ir kitos temos, rašoma pranešime žiniasklaidai. Viena iš jų – 2020 m. rudenį vykstantys LR Seimo rinkimai, kai pirmą kartą Lietuvos piliečiai, gyvenantys užsienyje, galės rinkti savo kandidatą į LR Seimą Pasaulio lietuviams skirtoje vienmandatėje apygardoje. Lietuvių išeivija pirmą kartą turės galimybę dar kartą įrodyti savo pilietiškumą, tačiau aktyviam balsavimui turi būti pasirengta: užtikrintas sklandus ir savalaikis rinkimų organizavimas (didelį dėmesį skiriant registracijai jau birželio mėn.), informacijos sklaida.

Dar viena tema – gimimu įgytos pilietybės išsaugojimas. Šis klausimas lieka ne mažiau svarbus ir pandemijos metu, mat asmenys, ne(be)tu-

rintys Lietuvos pilietybės, negali laisvai atvykti į Lietuvą, užsidarius valstybės sienoms. Kanados lietuvių bendruomenės pirmininkas Kazimieras Deksnys priminė, kad itin svarbus lieka pilietybės išsaugojimo klausimas, LR Seimo ir PLB komisijos veikla ateityje, informacijos, susijusios su LR Seimo rinkimais, savalaikė sklaida. Apie pilietybės rūpesčius kalbėjo ir Brazilijos lietuvių atstovas Andrius Zizas. Susitikime taip pat pabrėžta, jog pandemijos pasekmės, tikėtina, paskatins dalį Lietuvos piliečių grįžti į Lietuvą. Reikalingas savalaikis ir sistemingas pasiruošimas bei strateginė komunikacija. Dėmesio skirta ir lituanistiniam švietimui užsienyje, kultūros ir tradicijų puoselėjimui. Pandemija pristabdė tiesioginę lituanistinių mokyklų užsienyje veiklą (kai kur – neribotam laikui), tad itin svarbu dėti bendras pastangas tęsti itin vertingą švietimo procesą, užtikrinti tinkamą finansavimą ir įgyvendinti modernius sprendimus.

Daugelis bendruomenių atstovų minėjo aktyvią savitarpio pagalbą, vykdytą pandemijos piko metu, susitelkusias savanorių pajėgas, pasirengusias padėti tautiečiams pačiais įvairiausiais klausimais, nuo maisto pristatymo į namus iki apgyvendinimo, vertimo paslaugų suteikimo ir kita. Norvegijos, Argentinos atstovai pasidžiaugė sėkmingu lituanistiniu švietimu, mokymu nuotoliniu būdu. JAV lietuvių bendruomenės pirmininkas Arvydas Urbonavičius paminėjo, kad didieji planuoti bendruomenės renginiai šiemet neįvyks – nukeliami į ateitį, dalis renginių įgaus virtualią formą. Pasidžiaugta pasiteisinsiu pandemijos pasėkmėms švelninti sukurtu interneto puslapiu JAV savanorių pajėgomis.

Susitikimo dalyviai taip pat džiaugėsi 2019 m. vasarą įkurtu PLB Ateities fondu. Šio fondo, į kurį jau surinkta 13,000 eurų, tikslas – paremti PLB veiklas ateityje, tada, kai labiausia to reikės. D. Henke paminėjo, kad pandemija pristabdė kaupiamąją fondo veiklą, tačiau, pasak E. Garrick, PLB valdybos narės, Finansų komisijos pirmininkės, fondas ir toliau laukia aukų.

Pranešimą parengė Ispanijos lietuvių bendruomenės vicepirmininkas Tomas Dinsmonas.

Atnaujinta PLB svetainė

Pasaulio lietuvių bendruomenė (PLB) kviečia aplankyti iš pagrindų atnaujintą interneto svetainę nauju adresu www.plb.lt. Pagrindiniai šio pokyčio siekliai – glaudesnis ryšys su užsienio lietuvių bendruomenėmis ir efektyvesnė naujienų sklaida, rašoma pranešime spaudoje. Pasak PLB Viešųjų ryšių komisijos pirmininko Vaido Matulaičio, šis atnaujinimas padarytas dėl kelių priežasčių: „Pirmoji ir svarbiausia – įgyvendiname XVI PLB Seimo rezoliuciją, įpareigojusią subendrinti PLB informacinius kanalus po vienu stogu. Taip pat siekėme, kad plb.lt svetainė taptų dinamiška naujienų sklaidos platforma, kurioje ypatingas dėmesys būtų skiriamas užsienio kraštų lietuvių bendruomenių naujienoms bei aktualijoms. Todėl tikimės, kad šis žingsnis padės ženkliai pagerinti ryšį su plačia po pasaulį pasklidusiomis bendruomenėmis”.

PLB inf. ir ntr.

RCU CREDIT UNION KREDITO UNIJA

Mūsų tikslas ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas

Tel. 416-532-3400

www.rpcul.com

GIC INDĖLIAI

(Pelno padalinimas netaikomas)

1 metų "cashable"	1.20%
1 metų	1.80%
2 metų	1.95%
3 metų	2.00%
4 metų	2.10%
5 metų	2.20%

SĄSKAITOS

Taupomoji sąskaita	0.25%
Čekių sąskaita - iki \$9,999.99	0.00%
Amerikos dol. sąsk.	0.10%
Amerikos dol. GIC	
1 metų term. ind.	0.40%

SUTEIKIAME

Studentų paskolas nuo	2.95%
Asmenines paskolas nuo	5.60%
Sutarties paskolas nuo	7.10%

RRSP, RRIF pensijų fondai

TFSA neapmokestinama taupomoji sąskaita	
TFSA atviras, kintantis	0.50%
RRSP ir RRIF atviras, kintantis	0.50%
1 metų	1.80%
2 metų	1.95%
3 metų	2.00%
4 metų	2.10%
5 metų	2.20%

SUTEIKIAME

- **CMHC APDRAUSTAS** nekilnojamojo turto paskolas
- **KOMERCINES** nekilnojamojo turto paskolas

NEKILNOJAMO TURTO

PASKOLAS

Su nekeitinčiu nuošimčiu

1 metų	3.20%
2 metų	3.30%
3 metų	3.40%
4 metų	3.50%
5 metų	3.60%

Uždaras su kintančiu nuošimčiu

	2.70%
Atviras su kintančiu nuošimčiu 1, 2, 3 metų	
	3.20%
Ribotą kreditą su nekilnojamojo turto užstatu	
	3.60%

Naujos darbo valandos

PAGRINDINIS SKYRIUS

Pirmadienį – penktadienį – 10:00 v.r. - 3:00 v.v.

Šeštadienį, sekmadienį – UŽDARYTA

Nuo 2020 m. kovo 30 d., skyriuje vienu metu bus aptarnaujami tik trys nariai, likusiuosius prašome eilės tvarka palaukti lauke. Dėl patarnavimų reikalaujančių daugiau laiko prašome pranešti iš anksto, užsiregistruojant tel. 416-532-3400.

ANAPILIO SKYRIUS - UŽDARYTAS (iki tolimo pranešimo)

Narių aptarnavimas telefonu

Mokesčių apmokėjimas, investicijų ir nekilnojamojo turto paskolų atnaujinimas, internetinės bankininkystės palaikymas tel. 416-532-3400 arba 1-877-525-7285.

Pirmadienį – penktadienį – 9 v.r. - 5 v.v.

Šeštadienį – 9 v.r. - 1 v.p.p.

RCU CREDIT UNION KREDITO UNIJA

METINIS SUSIRINKIMAS

BIRŽELIO 23 d., 6.30 v.v.

(nuotoliniu būdu)

Daugiau informacijos:
www.rpcul.com/AboutUs/AnnualMeeting/

Waterside DENTAL

Dr. Gintarė Sungailienė

1252 Hurontario St.
Mississauga, L5G 3H3

Patogus ir nemokamas mašinų pastatymas

www.watersidedental.ca

Tel. 905-271-7171

Skaitytojų laišakai

Baltoji obelių pūga

“Tikrai ne veltui gegužės mėnuo senovėje buvo vadintas žiedžiu. Ir paskutinę jo dieną, sningant obelių žiedlapiais, bangomis sklinda maloniausi gamtos kvapai...” taip etnologas Libertas Klimka rašo apie gegužės žydėjimą.

K.POŠKAUS (Wasaga Beach) nuotraukose: žydintys sodai Beaver Valley, Blue Mountain apylinkėse ne tik akiai malonus reginys, bet ir kvapnaus obuolių derliaus pažadas.

Karantinas ne kliūtis minėti Žemės dieną

Apie šešiametį Levuką Lelį ir jo šeimos surengtą išskirtinę Žemės dieną neseniai buvo papasakota ir CBC Toronto naujienose: *“Lelis is today’s”* *“Front line hero”*, *part of series where CBC Toronto gives a shout out to those making a difference during COVID-19 pandemic across GTA”*

Levuko tėvelis Danius Lelis pasidalijo su TŽ įvykio aprašymu ir nuotraukomis, kaip šeima paminėjo Žemės dieną karantino sąlygomis. Kartą šeimos pasivaikščiojimo metu Levukas atkreipė tėvų dėmesį, kiek daug pakelėje šiukšlių ir piktžolių. Jis pasiūlė surinkti tas šiukšles,

bet neturėjome maišų joms sudėti. Sūnus nepamiršo šio sumanymo, ir šeima - tėveliai Danius, Elena su vaikais Levuku ir keturmete Rūta – kitą dieną sugrįžo į tą vietą ir surinko keletą maišų šiukšlių. Vairuotojai, važiuodami pro šalį, garso signalais sveikino tvarkdarius. Tik gaila, kad nė vienas iš Levuko draugų kviečiami neprisidėjo prie šio aplinkos švarinimo žygio. Šią šeimyninę Žemės dieną Levukas ir Rūta paminėjo ir savo nupieštais plakatais namų lange.

Visą pasakojimą anglų kalba skaitykite tevzib.com

Lelį šeima aplinkos švarinimo talkoje

Iš Vytauto Kulnio atsiminimų: gyvenimo permamos

<...>Mano gimtinė Radvilių kaime, buvusių Lietuvos didikų Radvilų nuosavybė, buvo laikoma pasiturinčių ūkininkų kaimu. Galbūt, dėl tos priežasties pagal tuometinę nepriklausomos Lietuvos žemės reformą kaimas vienas iš pirmųjų buvo pasirinktas kelti į viensėdžius, t.y., kiekviena ūkininkų šeima gyvena tik savo nuosavybės ribose, neliko rėžių, miško pievų. Mano pirmieji vaikiškos atminties blyksniai apie tas permamas liko neišdildomi. Ankstyvą pavasario rytą prasideda darbai. Pirmiausiai keliamas gyvenamasis namas. Kita užduotis paruošti dviejų arklių traukiamą vežimą, prikrautą įvairių ūkiškų rakandų. Arklius vadeliuoja tėvas, šalia sėdi motina. Už jos rangosi 4 metais už mane vyresnis Rokas ir vieneriais metais

mane pralenkusi sesuo Albina. Aš esu pasodintas vežimo gale ir pririštas. Darbininkai, kurie pakrovė vežimą, eina pėsti. Naujoji sodyba yra už 1.5 km nuo senosios. Dar žiemą ūkininkams buvo pranešta, kad besikeliantieji į viensėdžius galės gauti didesnę žemės sklypą nei turėjo senajame kaime. Tėvas pasinaudojo šia teise: vietoje kaimo vidury turėtų 20ha įsigijo dar 25. Mano, jau trimečio berniuko, atmintyje liko kūrimosi naujoje vietoje išpūdžiai. Tėvas, kurį laiką praleidęs Vokietijoje, pastebėjo, kad ten beveik kiekvienas ūkininkas turi sodą. Užmezgęs ryšius su Šiaulių apskrities agronomais, sužinojo, kad panorėjusiems užveisti sodą pagal valdžios taisykles ir priežiūrą, valdžia padengia pusę susidariusių išlaidų. Taip skatino ūkininkus auginti vaismedžius. Aš šiuose sodo darbuose turėjau paskirtus darbelius – palaikyti matavimo juostą ir pan. Tad matydamas sodinimo darbus, medelių priežiūrą ir žydėjimą ir pats beveik tapau sodininku. Visa sodyba ypač iš vakarų pusės buvo apsodinta jaunomis eglaitėmis, visur žaliavo

augmenija, gėlės. Buvo statomi nauji pastatai, pagerinamas gyvenamasis namas su dideliais stiklo langais, pristatoma nauja virtuvė ir kt. Tėvas sugalvojo nupirkti garo katilą ir kuliąmąją mašiną, ja pradėjo bent žiemkenčius kultti tiesiog lauke, kitus vasarinius javus veždavo į pastogę.

Rudenėjant mama bent vieną kartą per mėnesį važiuodavo į Šiaulius, veždavo parduoti, ką užaugindavo ūkyje. Ypač gausus būdavo obuolių derlius. Darbo ir rūpesčių užteko visiems, bet dirbome sau.

Deja, ramų Lietuvos ūkininkų gyvenimą 1940 metais nutraukė sovietinė okupacija, vėliau karas, o pokario metais šeimos gyvenimas pasikeitė. Tėvo ūkį naujieji šeimnininkai atėmė, paliko vieną arkliuką su vežimu ir apgyvendino pas kaimynus. Tėvas 1948 metais mirė Kauno ligoninėje. Tų metų vasarą motina su dvylikamete dukra Janina buvo suimtos ir nuvežtos į geležinkelio stotį, kur jau buvo renkami tremtinių į Sibirą vagonai. Tai sužinojęs brolis Rokas susirado Šiauliuose tą traukinį.

Karantinas: sulėtintas gyvenimas ar naujos galimybės?

Apie rimtus dalykus nelabai rimtai

Šiomis dienomis, šiomis savaitėmis ir jau mėnesiais, daug COVID-19 viruso vengiančių kanadiečių ieško užsiėmimų namuose. Ypač įbauginti vyresni žmonės – pensininkai, nes gali greičiau nei kiti mirtinai užsikrėsti virusu. Ką mes veikiame? Išvyka į maisto parduotuvę tapo ekskursija, kuriai reikia pasirengti. Geriau pirštinės ir kaukės negu liga. Pamažu visos prekės ir produktai tapo verti dėmesio, nes taip ilgai reikėjo laukti eilėje su vežimėliu už parduotuvės durų, ir dabar mano eilė, galiu neskubėti.

Gal tapome tingūs, per du mėnesius jau išvystę priklausomumą arba bent rimtą įpratimą daugiau nei normaliai žiūrėti televizijos programų arba *Netflix* serijų ir filmų. Skaitome knygas, iškrapštytas iš spintų pakampių (arba internete), nes bibliotekos uždarytos. Aišku, galima siūti, megzti arba nesėkmingai dėstyti dėlionės. Bet laikui bėgant viskas pradeda erzinti. Naujienos tos pačios, statistiką sekti nusibodo. Daugiau susirgo, mažiau susirgo. Mirė daugiau, negu pranešė... Oras niūrus, šaltas, nemalonu vaikščioti ar kasinėti darže, nors žvirblių numestos sėklos jau išdygo. Benzinas pigus, bet nėra kur važiuoti.

Kai kurie gal prisiruošė nuodugnai valyti savo butus ir namus. Gali draugėms pasigirti, kad spintas valei, bet gal jos turi valytojas arba jau

galaikio karantino ir nepriteklių. Miltų ir kepimo miltelių trūkumas parduotuvėse rodo, kad visi šiuo metu kepa daug duonos ir kitų skanėstų.

Atrodo, kad dažniau sėdame prie kompiuterio, planšetės, telefono. Su grupe pažįstamų ar draugų galima pabendrauti elektroniniu paštu, *Facebook* 'e, telefoninėmis žinutėmis. Populiari *WhatsApp* programa, kuria gali siuntinėti visai savo grupei pastabas, juokus ir nuotraukas. Patogu, nes visi gauna tą patį, o atsako, kas kada nori. Be to, neužtvindo el. pašto dėžutės laiškais

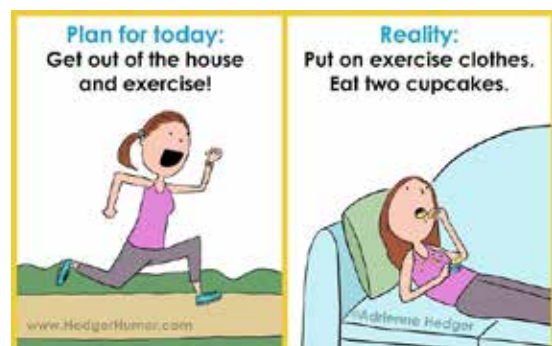

ir atsakymais. Viena grupė, šiaip pusėtinai išmintingų draugų, su kuriomis lankiau gimnaziją, jau daugiau kaip 40 dienų fotografuoja savo auskarų kolekcijas, siunčia kasdien po nuotrauką su pastabomis, pvz. „mano dukra man šiuos nupirko keliaudama Ispanijoje“. Atsakymai: „Kaip gražu“, „Gerą dukrą turi“, „Patinka spalva“, „Prie visko tiks“, „Net ir džinsus vilkėdama atrodysi elegantiškai“, „Susilaužiau pirštą, negaliu auskarų įsisegti“ ... Dalinamės ir anekdotais bei patarimais apie vaikaičius, kaukių siuvimą, duonos kepimą.

Įdomu, kad prie šių pokalbių apie gyvenimo linksmus ir liūdnius įvykius prisidėjo pažinčių atnaujinimas. Viena iš tų draugų jau seniai išvažiavo į Vakarus, o kitos, torontietės, suėdavo dažniau ir geriau žino, kam kas kada atsitiko. Dar kita visai neseniai prisijungė, irgi gyvena ne Toronte, tolokai nuo kitų. Su jomis irgi iškilo klausimai, kalbos ir pasipylė nuotraukos vaikų, vaikaičių, tėvų, kas dar turi, kaip jie atsirado Kanadoje. Prisimenam seniai girdėtas arba pamirštas draugų gyvenimo pasakas. Kasdien linkim viena kitai geros kloties, sveikatos, primenam viena kitai, kad mylim viena kitą, linkime džiaugtis tuo, ką turim. Bendravimas su šiomis draugėmis tapo svarbus. Labai suartėjom, besidalindamos auskarais, receptais ir mintimis. Žadam rudenį susitikti.

Matome, kaip svarbu yra palaikyti ryšius, kad ir tik telefonu, ne tik su vaikais, jų atžalomis, bet ir su vyresniais, bendraamžiais, kurie vieniši, neturi arti artimųjų, suteikiančių dėmesio ir meilės, visiems esminių vaistų. Svarbiausia – reikia prisiminti, kad juoktis yra labai sveika.

LJ, pensininkė

seniai nusiblizgino langus ir grindis, ir jos gali sakyti – „Dar tu ne?“. Valymo patrauklumas – labai ribotas, greit pabosta. Siūti netraukia, nes nėra kur pasirodyti su nauju ar pertvarkytu drabužiu, nėra kur išeiti, o maisto parduotuvė – ne parapija. Gali jau ir be antakių, ir be lūpų pieštuko išeiti, nes kaukės daug uždengia, niekas neatpažins ir niekam nerūpi, kaip atrodo. Rūpi, ar dar yra tualetinio popieriaus parduotuvėje...

Anekdotai sklinda apie viską, pvz., moterų plaukų tikrą spalvą (o gal jau visai nebedažyti), apie dienas ir naktines pižamas, kurios reiškia, kad nėra ko ilgėtis drabužių parduotuvė. „Quarantine 15“ yra išankstinis, ne medicininis pagrindinio apsišarvojimo nuo COVID-19 rezultatas, t.y., persivalgymo dėl emocinio pasiguodimo ir nuobodulio. Ne tik nesvarbu, kaip apsirengsi, o ir dirbant savo lizde, šaldytuvus ir sausainių dėžę – per daug arti. Niekas nemato. Svarstyklės parodo, kad 5-15 svarų priaugo besiguodžiant („comfort food“) dėl galimo il-

Iš Vytauto Kulnio atsiminimų: gyvenimo permainos

Atkelta iš 8-o psl.

Vagonus saugančiam kariškiui pareiškė, kad ir jis nori su šeima važiuoti į Sibirą. Kareivis patarė ateiti kitą dieną ir kalbėtis su vyresniu pareigūnu. Brolis jį įtikino, kad jis yra geras miškakirtys. Kariškis, liepęs atsinešti savo darbo įrankius, leido vykti kartu su mama ir seserimi. Taip mano brolis Rokas ir atsirado Sibiro miškų lentpjūvėje, ten išmoko įvairiausių darbų. Už darbštumą buvo vertinamas, todėl galėjo iš kitų

tremties vietų atsikviesti savo seseris Albiną ir Eleną. Jos irgi čia gavo neblogus darbus: viena buhalterė, kita kasininke, net vietiniams tų darbų nepatikėjo. Deja, tremtyje mirė motina, ir likusi šeima, atlikusi skirtą „bausmę“ – 10 metų – sugrįžo į Lietuvą. Tik grįžimas buvo liūdnas: nė vienam iš Kulnių šeimos nebuvo leista apsigyventi savo gimtinėje, Radvilių kaime. Su meile statytoje sodyboje buvo apgyvendinti svetimi žmonės. Kai vėliau jie buvo paprašyti išsikelti iš namų, viską sudegino, sodyboje beliko tik griuvėsiai ir atsiminimai apie nepriklausomos Lietuvos ūkininkų likimą.

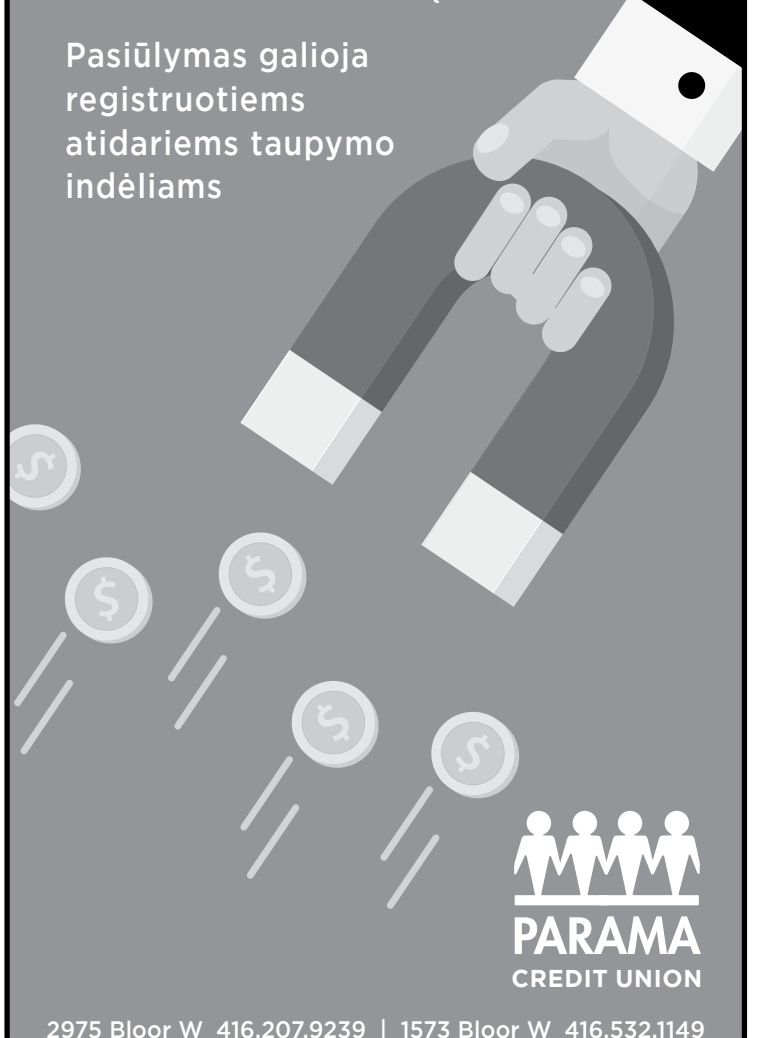
Taikomas kasdieninių palūkanų taupomajai sąskaitai

Balanso minimumas
nereikalaujamas

Neriboti įnašai ir išėmimai

Kasdieninės palūkanos
išmokamos kas mėnesį

Pasiūlymas galioja
registruotiems
atidariams taupymo
indėliams

2975 Bloor W 416.207.9239 | 1573 Bloor W 416.532.1149

PACE LAW FIRM
THE LEGAL EXPERTS

ADVOKATAS

Algis S. PACEVIČIUS PACE, B.Sc., LL.B.

- leškiniai dėl žalos, atsirandančios ryšium su kūno sužalojimu
- Imigracija į Kanadą
- Testamentai ir įgaliojimai
- Palikimų administravimas
- Nekilnojamo turto sandoriai
- Konsultacijos Lietuvos respublikos įstatymų klausimais

NAUJAS 300 The East Mall, 5th Floor, Toronto, ON M9B 6B7
ADRESAS Tel. 416 236-3060 • Fax 416 236-1809

Tinklapis www.pacelawfirm.com El. paštas alpace@pacelawfirm.com

affiliated

TEIRAUKITĖS PAS MUS!

RIČARDAS ir RIMA DREŠERIAI
Affiliated Insurance Management Inc.

- visos draudimo paslaugos – namų, automobilio, komercinės, gyvybės
- konkurencinės kainos – pritaikysime planą Jūsų reikmėms
- dėmesingas patarnavimas, lietuviškai arba angliškai

905-845-4201 • 1-888-384-4444

www.affiliatedinsurance.ca • rickd@affiliatedinsurance.ca
344 Lakeshore Road E., Suite A, Oakville, ON L6J 1J6

Naujienos apie Lietuvą ir lietuvių, lietuviškų organizacijų skelbimai mūsų tinklalapyje
www.tevzib.com

An Advocate for Seniors

Good Advice – and an Excellent Example

Maria Mikelenas-McLoughlin is known in the Lithuanian Community as a frequent participant and supporter of Lithuanian activities. Formerly Customer Service Coordinator of the Management Board Secretariat of Ontario, she is still active in her retirement – formerly president of the Etobicoke Chapter of CARP, and member of several groups, she writes on Toronto.com that she hopes her “community engagement” will help to keep seniors safe. Toronto senior's advocacy started with her late husband – and then for herself. This is what she said:

I live alone in one of the small old bungalows in central Etobicoke. My family live in other parts of Ontario. I'm a widow with no children, well over 70 years old, who has a severe chronic illness and a compromised immune system. A few years ago, I had spinal surgery and now have mobility issues, resulting in my walking with a brace and using a cane.

I had a preview of what isolation felt like at that time, as I was housebound for four months. The difference from what we're experiencing now is that visitors could enter my home and I did receive some care.

I joined the Etobicoke Chapter of CARP six years ago when it was first

formed. It appealed to me because I had become an advocate for my late husband when he became very ill, and was in and out of hospitals for several years. I needed to learn how to navigate the health system – not an easy task. When I had my life-saving surgery, it became imperative to advocate for myself. I received advice from the chapter president, who asked me to join the board. Advocating for seniors is important. We are not invisible.

Over the last few years, I was able to get involved with associations and continue my community engagement. You may ask “How has this helped you to cope during the pandemic?” I stay socially connected via phone calls with other seniors, sharing information, giving a listening ear while drinking endless cups of tea (a senior's favourite beverage) and lots of emails. I find time to laugh over video conference and share music on YouTube with my peers.

Being active in community has been rewarding. Parents of children who go to school nearby often park their cars in front of my home. I talk to them and their children when I'm in the front yard. Recently, two of the mothers separately came to my door and then stood on the sidewalk, asking what help I needed during my isolation – a delightful surprise. I've talked to dog walkers from the neighbourhood. Surprise packages have been left at the door, and cellphone

Maria Mikelenas-McLoughlin is a CARP member and former president of the Etobicoke Chapter, currently representing seniors as a board member for the development of a Community HUB for Etobicoke Centre. She is also a member of her MP's senior advisory group, and several seniors' associations. - CARP photo

numbers to call dropped through my mail slot by my dear neighbours. All of this reassures me that I'll be OK. Their reaching out is a sign that we belong to a real community. I'm grateful for the unsolicited outreach.

Health professionals have advised my demographic to stay active, both men-

tally and physically. I've been participating in webinars with organizations like the Ontario Securities Commission on topics like fraud prevention for seniors, CARP interactive town halls on finance and health issues during this pandemic and other internet activities such as church services and planning future travel.

Getting gardens ready has been providing exercise, and with better weather I will be able to distance myself when I use my poles to go around the block. I continue to share information with my networks and they, in turn, do the same. A sense of contributing and belonging is vital during times of stress.

In order to stay relevant, we seniors have to continue to advocate for ourselves and take a chance on something new. An intergenerational approach is most beneficial, even if it's virtual. I've learned to mix up my timetable in order to keep the brain neurons active. For example, instead of washing clothes on Saturday, I now benefit from the hydro rates being changed, and wash on Tuesday.

Resilience comes from community. Get “out there” – even if you're indoors in front of your laptop – and make some connections. And, if you're a senior like me, consider joining CARP and your local chapter. The friendships you make will last when COVID-19 is a distant memory.

This article appeared in the Opinion section of Toronto.com on April 26, 2020.

MIRTIES PRISIMINIMAS

Su meile ir pagarba prisimename savo artimuosius, kurių esame netekę. Mūsų atmintyje visiems laikams yra išlikę prisiminimai apie Anelės ir Boleslovo Baltrėnų gyvenimą ir išbandymus, patirtus II Pasaulinio karo keliuose, traukiantis iš Lietuvos į Vakarų. Karo ir sovietinės okupacijos grėsmė suardė jaunos šeimos gyvenimą Lietuvoje. Tėvai Anelė ir Boleslovas Baltrėnai su mažuoju Rimuku, atkeliavę į Dresdeną, patyrė bombardavimo baisumus. Baltrėnų šeimai ieškant saugesnės vietos ir traukiantis link Hanau, ištiko skaudi nelaimė. 1945 birželio 29 d. amerikiečių kareivis su galingu Jeep įsirežė į pirmąjį karo pabėgėlių gurguolės vežimą. Juo kaip tik važiuavo Baltrėnų šeima. Tėvas Boleslovas Baltrėnas patyrė mirtiną smūgį, motina Anelė ir mažasis Rimukas, nuo smūgio išmesti iš vežimo, liko gyvi. Boleslovas Baltrėnas amžinajam poilsiui liko Vokietijoje, Fritzlar kapinėse, kurias po daugelio dešimtmečių aplankė jo vaikaitė Leah. Karui pasibaigus, Anelė Baltrėnienė, turėjusi JAV pilietybę, nes buvo gimusi šioje valstybėje, iš Vokietijos DP stovyklos kartu su Rimuku atkeliavo į JAV ir čia apsigyveno.

Anelė Tarasevičiūtė-Baltrėnienė-Šopys (1919.XII.10-2009.VI.26); Boleslovas Baltrėnas (1908.III.23-1945.VI.29)

AUKA TŽ

A.a Anelės Tarasevičiūtės-Baltrėnienės-Šopys (1919-2009) ir Boleslovo Baltrėno (1908-1945) atminimui šeima Tėviškės žiburiams aukojo \$1,000.

Nuoširdžiai dėkojame už paramą lietuviškai spaudai.

Konsulinės paslaugos – tik paštu

Siekiant apsaugoti dėl COVID-19 pandemijos besikreipiančius dėl konsulių paslaugų asmenis ir ambasados darbuotojus, konsulinės paslaugos iki š.m. birželio 30 d. teikiamos tik paštu.

Ambasada kaip ir iki šiol teiks konsulinės paslaugas paštu – išduos konsulinės pažymas, legalizuos dokumentus ir kt., telefonu ir el. paštu konsultuos visais konsuliniais klausimais.

Skambinti į Lietuvos ambasadą Kanadoje prašome nuo pirmadienio iki ketvirtadienio nuo 9 v.r. iki 5 v.p.p., penktadienį nuo 9 v.r. iki 4 v.p.p. tel. +1-613-567-5458, o paklausimus siųsti el. paštu consul.ca@mfa.lt.

Lr. amb. inf.

MARLATT FUNERAL HOMES

Marlatt laidotuvių namai jau daug metų teikia aukštos kokybės paslaugas erdviose patalpose

Mes jaučiamės naudingi galėdami ir toliau teikti paslaugas

HAMILTONO LIETUVIŲ BENDRUOMENEI

615 Main Street East
Hamilton 528-6303

195 King Street West
Dundas 627-7452

Turner & Porter

LAI DOTUVIŲ NAMAI

TORONTE, ETOBICOKE
ir MISSISSAUGOJE

OVER A CENTURY OF SERVICE

1874

Olimpinė diena 2020

Atskirai, bet kartu: viso pasaulio lietuviai Olimpinių dieną šiemet švęs, bėgdami Vilniuje, Kaune, Skuode ar Raseiniuose, Londone, Melburne, Toronte ar Čikagoje – nesvarbu, kur būsite birželio 23 dieną, Lietuvos tautinis olimpinis komitetas (LTOK) kartu su LTeam – Lietuvos olimpinė komanda – kviečia vieningai paminėti Tarptautinę olimpinę dieną, bėgte įveikiant lietuvišką olimpinę mylią.

1988 metrai – tiek sudaro lietuvišką olimpinę mylią, simbolizuojančią LTOK atkūrimo datą. Šis bėgimas tapo neatsiejamu jau 30 metų rengiamos sporto šventės akcentu, todėl dėl Lietuvoje įvestų karantino ribojimų negalėdami organizuoti renginio Vilniuje LTOK nutarė nesulaužyti bent vienos tradicijos.

„Žmonėms jau tapo įprasta vasaromis Olimpinių dieną minėti sportiškai, tad, nepaisant situacijos pasaulyje, nusprendėme tokią galimybę jiems suteikti ir šiemet, – kalba LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė. – Ir jeigu ankstesniais metais planams dalyvauti sporto šventėje sukludydavo atstumas, tai šį kartą bėgti kartu su visais bus galima būnant bet kuriame pasaulio kampelyje.“

„Palaikome šią puikią LTOK iniciatyvą rengti virtualų lietuviškos olimpinės mylios bėgimą ir taip paminėti Olimpinių dieną ne tik Lietuvoje, bet ir kituose mūsų planetos kraštuose, kuriuose gyvena daug aktyvių tautiečių, – džiaugiasi

Pasaulio lietuvių bendruomenės (PLB) sporto reikalų komisijos pirmininkas Laurynas Misevičius. – Pasaulį sukausčius iki šiol neregėtai COVID-19 pandemijai, kaip niekada svarbu visiems palaikyti sportinę formą, kad nepraras-tume imuniteto. Todėl su dideliu malonumu prisidėsime prie LTOK rengiamo virtualaus bėgimo ir skatinsime jame dalyvauti visus sportui neabejingus užsienyje gyvenančius lietuvius.“

Dalyvauti virtualiame lietuviškos olimpinės mylios bėgime – itin paprasta. Birželio 23-ąją reikia bėgte įveikti mažiausiai 1988 metrų atstumą, tai užfiksuoti programėle ir savo rezultatu, naudojant grotažymę #OlimpinėDiena2020, pasidalinti socialiniuose tinkluose. Dalyvavimas šiame bėgime – nemokamas.

Visi virtualaus bėgimo dalyviai, įveikę bent vieną lietuvišką olimpinę mylią, bus apdovanoti Olimpinių dienos suvenyrais ir rėmėjų dovanėlėmis.

Norintiems gauti dovanas – būtina užpildyti specialią registracijos anketą, kuri LTOK.lt svetainėje bus atvira nuo birželio 23 d. 00:00 val. iki birželio 24 d. 23:59 val. Dovanų dalijimas vyks birželio 29 – liepos 10 dienomis.

Su virtualaus bėgimo taisyklėmis galima susipažinti, papildomiems klausimams galima kreiptis el. paštu renginiai@ltok.lt.

Renginio organizatoriai pasilieka teisę keisti renginio programą. Daugiau informacijos apie renginį: <https://www.ltok.lt/>

LTOK.lt inf.

Otavos maratonas karantino sąlygomis

Otavos maratonas vienas iš didžiausių ir greičiausių šios sporto šakos renginių Kanadoje, sukviečiantis perspektyviausius bėgikus iš viso pasaulio. Ne vienam iš jų Otavos maratonas tampa vartais į įžymųjį Bostono (JAV) maratoną. Šiemetinis renginys vyko COVID-19 karantino sąlygomis. Karantininio maratono patirtimi dalijasi jo dalyvis DARIUS SKUSEVIČIUS, LR ambasadorius Kanadoje:

Pradėjau bėgioti 2016 metais. Trumpus nuotolius, iš lėto. Dalyvavau įvairiose varžybose – 5 km bėgimuose, vėliau 10 km, 21 km, o 2017 metais nusprendžiau išbandyti maratono distanciją (šiek tiek daugiau nei 42 km). Simboliška, kad pirmąjį maratoną planavau bėgti Montrealyje, tačiau dėl karščių Kanadoje ilgiausia trasa, kurią leido bėgti renginio organizatoriai, buvo pusė maratono (21 km).

Pamažu bėgimas tapo neatsiejamą gyvenimo dalimi, 2-3 treniruotes per savaitę keitė vis intensyvesnis treniruočių planas. Iki šių metų buvau įveikęs Vilniaus, Kauno, Eindhoveno, Berlyno, Vienos, Valensijos ir Niujorko maratonus. Geriausią rezultatą pasiekiau Niujorke, 2019 metais, maratoną nubėgęs per 3 val. 19 min.

Vykdamas į Kanadą, nusprendžiau, kad simboliškai pirmąjį maratoną noriu nubėgti Otavoje, tad jam užsiregistravau dar 2019 m. gruodžio mėn. Sužinojus, kad dėl COVID-19 jis vyks tik virtualiai, iš pradžių nusiminiau, bet po kelių akimirkų nusprendžiau, kad įveiksiu jį bet kuriuo atveju, net jei reikės tuos 42 km bėgti... namuose aplink stalą.

Taigi, kaip ir planuota, gegužės 24 dieną pasiryžau įveikti maratono distanciją Otavoje. Tokiam atstumui, ypatingai karštą dieną (įsidienojus temperatūra buvo apie +28°C), įveikti būtina nuolat gerti vandenį, todėl buvo pasirinkta bėgti iš namų tris ratus, po kiekvieno iš jų papildant vandens atsargas – 13 km, 18 km ir likusius. Žmona Dorota internete galėjo stebėti, kurioje vietoje esu ir kiekvieną kartą, man artėjant prie namų, paruošti vandens, kad galėčiau toliau nesustodamas bėgti. Jos bei ambasados kolegų Kristinos ir Ingos palaikymas buvo labai svarbus – laukiau tų trumpų akimirkų, kai vėl pamatysiu savo palaikymo komandą, prieš leidžiantis į tolimesnį bėgimą.

Nepaisant psichologinio nusiteikimo ir žavingos palaikymo komandos, laukiančios ir prie

Darius Skusevičius bėga Otavos maratoną

finišo linijos, paskutiniai 10 km buvo labai sudėtingi. Galvoje vyko tikras „noriu-nenoriu“, „galiau-negaliu“, „reikia-nereikia“ karas. Ir aš jį laimėjau. Įveikiau save. Šį kartą nuotolį nubėgau per 3 val. 37 min.

Manau, kad tiek įtemptais laikotarpiais, tiek ir šiuo neįprastu laiku, fizinis aktyvumas labai prisideda prie vidinės harmonijos kūrimo, todėl labai rekomenduoju visiems būti fiziškai aktyviais, nesvarbu kas tai bus – ėjimas, plaukimas, važiavimas dviračiu, bėgimas, golfas ar kitos sporto rūšys.

Būkime sveiki ir aktyvūs

Sėkmingas finišas

Asm. arch. ntrs.

Kanados Lietuvių
Lithuanian Canadian
1 Resurrection Rd. Toronto ON M9A 5G1

Fondas
Foundation
Tel: 416-239-9889
klfondas@on.aibn.com

Metinis narių susirinkimas ATIDĖTAS

Tapkime Kanados Lietuvių Fondo nariais!
Remkime lietuvių veiklą ir išlaikymą!
Prisiminkime mūsų fondą gyvybės
draudimuose, bei savo testamentuose.

Įnašams išrašome pakvitavimus pajamų mokesčių sumažinimui

Padėsiu parduoti ar nupirkti namą ar butą

Mielai ir sąžiningai patarnausiu

JURGIS KULIEŠIUS M.Eng.,

Jerzy Kulesza
Sales Representative
Sutton West Realty Inc.,
416.236.6000

kuleza@sympatico.ca
kulezahomes.com

Tel. tiesiogiai:
416.568.1604

LEDAS
REFRIGERATION

Air Conditioning & Heating

Oro vėsinimo ir šildymo sistemų
PATIKRINIMAS • IŠVALYMAS • PAKEITIMAS

Skambinti **R. Jareckui**
Tel. **416-825-3328**

ROYAL LEPAGE

*Jei norite pirkti ar parduoti
namą, ar gauti informaciją,
prašau man paskambinti.
Prižadu mielai ir sąžiningai
patarnauti.*

Lina Kuliavas

Toronto, ON

416-762-8255, 416-616-1600 (cell)

email: lina@kuliavas.com

website: www.LinaKuliavas.com

MARGUTIS PARCELS

48 Hamptonbrook Dr., Toronto, ON, M9P 1A1

PARCELS TO LITHUANIA

For FREE pick up in your area call VIKTOR at
Tel. (416) 233-4601

For pick up in Wasaga call PETRAS at

Tel. (905) 383-1650

OR EMAIL to: pysanka.inc@gmail.com

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

aplankykite mūsų tinklalapį

www.tevzib.com

LIETUVOS KANKINIŲ parapijos žinios

• Ateinantį sekmadienį, birželio 14, švėsime Švč. Kristaus Kūno ir Kraujo iškilmę (Devintines). Mišiose melsime palaimintojo kankinio vyskupo Teofiliaus Matulionio užtarimo, minėsime sibirinio trėmimus, pabaigoje giedosime Lietuvos himną.

• Dėkojame jums už parapijos išlaikymą ir svarbią paramą. Ačiū jau aukojantiems per bankus. Kadangi šiuo metu neįmanoma aukas perduoti šventovėje, prašome aukoti šiais būdais: – per bankus: nustatyti nuolatinį aukos pervėdimą arba pervesti vienkartinę auką per Prisikėlimo arba Paramos bankus; norinčius aukoti iš kitų bankų prašome kreiptis į Paramos banką tel: (416) 532-1149; – atsiųsti paštu arba įmesti vokelį į pašto dėžutę prie klebonijos durų: Lithuanian Martyrs Church, 494 Isabella Ave., Mississauga, ON L5B 2G2.

• LABAI AČIŲ visiems, prisidėjusiems šiuo suvaržymų metu rengiant pavasarinę kapinių lankymo dieną. Ačiū už lauke pastatytą KLMA parodą ir pažymėtą privažiavimo taką, paruoštus ir lauke išdalintus skanius lietuviškus valgius. Dėkojame aukų rinkėjams, taip pat aukotojams ir pirkėjams, su gera nuotaika eilėje kantriai išsirikiavusiems savo automobiliuose. Sekminių Mišiose Šv. Jono lietuvių kapinėse su dalyvavusiais kunigais – kun. P. Rudinsku, kun. A. Kasparavičiumi, OFM, kun. P. Vaineikiu, OFM, kun. N. Šmerauskui ir pamokslą pasakiusiu prel. E. Putrimu visiems meldėme Šv. Dvasios sustiprinimo ir už visus mirusiuosius.

• Šv. Jono lietuvių kapinės toliau tęsia vajú sunkvežimiui įsigyti, nes iki šiol naudojamas genda ir jau baigia savo darbą. Čekius prašome rašyti: „Šv. Jono kapinės“ ir perduoti arba siųsti į kapinių raštinę adresu: 2185 Stavebank Rd., Mississauga, ON L5C 1T3.

MIŠIOS

• Lietuvos kankinių šventovėje (Anapilyje) birželio 14, sekmadienį, Mišios už a.a. Robertą Tirilį (I metinės); a.a. Danutę Choromanskytę-Švažienę (III metinės).

• Birželio 21, sekmadienį, Mišios už a.a. Kazimierą ir Anelę Pajajus, Janusz ir Juliją Jaglauskus, Boženą Nowacką, Kastantą ir Moniką Pečiulius; a.a. Liudą Oleką (IX metinės).

TORONTO

PRISIKĖLIMO parapijos žinios

• *Likime saugūs, būkime atsakingi ne tik už save, bet ir už kitus. Viešpaties palaimos...*

• Birželio - liepos - rugpjūčio mėnesiais, atidarius šventoves, - Prisikėlimo parapijos raštinės darbo valandos 9 v.r. - 2 v.p.p.

• Visi Prisikėlimo parapijos šios vasaros renginiai atšaukiami.

• Spalio 23-24 d.d. – naudotų drabužių ir daiktų išpardavimas; lapkričio 14 d. – parapijos vakarienė; gruodžio mėn. - Advento rekolekcijos (data bus žinoma vėliau); gruodžio 6 d. - Skautų kūčios; gruodžio 13 d. – kalėdinių giesmių ir muzikos koncertas; gruodžio 25 d. – KALĖDOS

• Sekmadieniais, 11 v.r. , kviečiame bendrai maldai. Mišių įrašas lietuvių kalba yra transliuojamas parapijos YouTube kanale https://www.youtube.com/channel/UC63RnbJx-iaY0KXdUfNA_c-g

• Džiaugiamės, kad vis daugiau parapijiečių prisijungia prie parapijos grupės Facebook'e – Toronto Prisikėlimo Parapijos draugai – <https://www.facebook.com/groups/prisikelimo.parapija>.

• Kviečiame ir jus prisijungti, bendrauti, dalintis informacija ir mintimis. Čia irgi rasite nuorodas į Mišių įrašus.

• Užsakytas asmenines Mišių intencijas broliai pranciškonai atnašauja privačiai.

• Birželio 14. Mišios 9 v.r. už a.a. Roger Hapi Siwe; 11 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; a.a. Algirdą Jurkų; a.a. Jurgį Jonkų; a.a. Aušrą Baršauskas; a.a. Vladą Kobelskį; a.a. Jadvygą Vaikutienę ir Juzę Antanaitienę; a.a. Vladą Melnyką; už Maironio mokyklos ir "Kretingos" stovyklos abiturientus, už mirusius Sibire temtinius.

• Birželio 21 d. Mišios 9 v.r. už a.a. Valeriją Leverienę ir Oną Kirvaitienę; 11 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; a.a. Joną Dirmantą; už Vyšniauskų ir Pleinių šeimos mirusius; a.a. Liudą Oleką; a.a. Tėvelį ir senelius; a.a. Gediminą ir Jurgį Smolskius; už šeimos gyvus ir mirusius narius.

Gegužės 31 dieną Mississaugoje, lietuvių Šv. Jono kapinėse, pavasarinio lankymo diena buvo kitokia. Tik pavieniais

DELHI ŠV. KAZIMIERO parapijos žinios

• Londono vyskupijai leidus aukoti viešas pamaldas, sekmadieniais Mišios vėl bus aukojamos įprasta tvarka: 11 valandą ryto Šv. Kazimiero šventovėje, 41 Talbot Rd., Delhi mieste.

• Dabar Delhi Šv. Kazimiero parapijos sekmadienio Mišios aukojamos Mississauga mieste, privačioje prel. Jono koplyčioje: birželio 22, sekmadienį, ir birželio 28, sekmadienį, Mišios už parapiją.

LONDONO ŽINIOS

• Parapijos tarybos metinis susirinkimas vyks pirmąjį sekmadienį to mėnesio, nuo kurio bus gautas Londono vyskupijos leidimas mūsų lietuviškoms pamaldoms Mary Immaculate šventovėje.

• Lietuviškos Mišios aukojamos savaitgaliais privačioje prel. Jono koplyčioje: 603 - 2345 Confederation Pkwy., Mississauga, ON

• Birželio 21, šeštadienį, ir birželio 27, šeštadienį, Mišios bus aukojamos už parapiją.

MAIRONIO MOKYKLOS ŽINIOS

• Pranešame tėveliams, kad jau dabar galima registruoti mokinius internetu www.tcdsb.org/intlang 2020/2021 mokslo metams. Pamokos prasidės š.m. spalio 3 d. ir tęsis iki 2021 m. birželio 19 d.

Živilė

Sutton West Realty Inc.
300-5415 Dundas St. W
Toronto, ON M9B 1B5

LINA TAYLOR
Sales Representative

Jei galvojate pirkti ar parduoti namą ar butą, skambinkite ir aš mielai jums padėsiu

Tel. 416-574-4717 (nešiojamas)
416-236-6000 (įstaigos)

Lina-Taylor@hotmail.com
www.suttonwestrealty.com

būreliais lankytojai vaikštinėjo kapinėse, lankydami artimųjų ar pažįstamų kapus. Saugumo sumetimais rodyklė „Drive thru“ automobiliuose sėdinčius keleivius atvedė į KLMA parodą „Sharing Our Stories“ ir į lietuviškų patiekalų išdavimo punktą.

MONTREAL

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Klebonas P. Mališka gegužės 17 d. biuletenyje, kuris buvo pasiųstas parapijiečiams el. paštu, nuoširdžiai dėkojo Kanados lietuvių fondui už 2,500 dol. auką mūsų parapijai, labai reikalingą finansinę paramą klebonijos cementinių laiptų atnaujinimui.

Gegužės 24 d. biuletenyje klebonas dėkoja visiems, kurie siųsdami čekį paštu arba tiesioginiu įnašu į parapijos sąskaitą LITE, skyrė aukas mūsų parapijos išlaikymui.

Parapijos biuletenį galima gauti el. paštu. Kas dar negauna, bet norėtų jį gauti, prašoma kreiptis į kleboną ar Alice Skrupskis.

VL

LITAS

Montrealio lietuvių
kredito unija

1475, rue De Sève, Montréal (Québec H4E 2A8)

Tel.: (514) 766-5827 FAX: (514) 766-1349

ANDŽELA BIONDI

SALES REPRESENTATIVE

Right At Home Realty Inc.

Galiu jums padėti lengvai parduoti ar pirkti nekilnojamąjį turtą

Patarimai senjorams ir naujai atvykusiems

Jeigu turite klausimų arba jums yra sunku padaryti sprendimą, prašau skambinti tiesioginiu numeriu:

416-825-9519

arba el. paštu abiondi66@gmail.com

Ntrs. K.Strumkienės

Ntrs. A.Minkevičienės